Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Røde Kors Butik
Hørsholm
Bøger
Pris 8 Kr.

Vi kan, vi vil, vi gør det ...

Nivå Bådelaug - 40 års jubilæum
23. februar 1967-2007

Nivå Bådelaug
40 års jubilæum

23. februar 1967-2007

© Nivå Bådelaug 2007

Dette skrift er redigeret af
Annemette Allerup, Lars Dyrskjøt og Hans Ole Skovsgaard,
som har forsøgt at holde rede på historiens forløb, så godt det var muligt.
Layout, sats og tryk: Ilsted Tryk Aps
Trykt februar 2007 i 1000 eksemplarer
ISBN 978-87-90689-04-9

Indhold

Formandens forord 5
1967-77 7
1977-87 20
1987-97 38
1997-2007 56
Fremtiden 74
Formænd & Æresmedlemmer 80

Udgivet med støtte fra
Karlebo Kommune Folkeoplysningsudvalget,
Restaurant Trekosten
og Lokalbanken i Fredensborg

H
03
Nivå Havn

Vi kan, vi vil, vi gør det!

Den 23. februar 2007 er det 40 år siden oprettelsen af "Nivågård Bådelaug", som det hed ved stiftelsen i 1967.

Et gammelt ord siger, at man skal kende sin fortid for at stå bedre rustet til fremtiden. Selv om 40 år ikke er nogen alder for en aktiv klub, befinder vi os alligevel på et tidspunkt, hvor begivenhederne tilbage i tiden naturligt begynder at fortone sig og forsvinde, med mindre de nedfældes. Nivå Bådelaugs historie fortjener så afgjort at blive bevaret for eftertiden, og hvad er da mere naturligt, end at markere de 40 år med udgivelse af en jubilæumsbog.

Nivå Bådelaugs historie er naturligvis først og fremmest historien om de personer, der med fælles interesse for fritidssejlads satte sig nogle mål og gennemførte dem under parolen "Vi kan, vi vil, vi gør det!" Denne parole blev senere bådelaugets motto, og det kunne næppe være valgt bedre som kendetegnende for den frivillige arbejdsindsats, der lå bag starten og den fortsatte udvikling af bådelaugets aktiviteter gennem alle årene, frem til den moderne sejlklub med alle de aktiviteter, vi i dag kan tilbyde vore medlemmer.

Men det er også historien om, hvordan nogle af de gamle lergrave, der henlå som små naturhavne fra teglværksindustriens storhedstid, blev forvandlet til Nivå Strandpark med Nivå Havn som hjemsted for ikke bare Nivå Bådelaug, men en lang række klubber med et bredt udvalg af maritime fritidstilbud til indbyggerne i Karlebo Kommune og det omgivende lokalsamfund.

Under indsamling af stof til bogen er vi blevet mindet om masser af begivenheder og aktiviteter gennem årene. For redaktionen har det været en begrænsningens kunst at vurdere og udvælge det stof, der bedst beskriver bådelaugets 40-årige historie.

Manuskriptet til jubilæumsbogen er, helt i bådelaugets ånd, blevet til ved frivillig arbejdsindsats, og trykningen er finansieret med sponsorstøtte. Tak til alle, der har medvirket til at realisere ønsket om at udgive denne bog.

Med sejlerhilsen
Jørgen Skovmand
Formand for Nivå Bådelaug

NIVÅGÅRD BÅDELAUG
TILSLUTTET DANSK SEJLUNION

MAJ 1977.

ORDENSREGLER

BILTRAFIK PÅ OMRÅDET ER KUN TILLADT, NÅR DET ER TVINGENDE NØDVENDIGT.

AFFALD MÅ IKKE HENKASTES PÅ OMRÅDET, MEN SKAL HENLÆGGES I AFFALDSPOSEN VED NEDKØRSLEN FRA STRANDVEJEN.

AL JAGT OG FÆRDSEL MED SKYDEVÅBEN ER STRENGT FORBUDT PÅ OMRÅDET, DER TILHØRER DEN HAGENSKE STIFTELSE.

ÅLERUSER BØR KUN I BEGRÆNSET OMFANG SÆTTES I DEN DEL AF BUGTEN, DER BENYTTES TIL BADEPLADSER OG KUN UDENFOR OMRÅDER MED MULIGHED FOR SEJLADS.

BÅDELAUGETS JOLLER VED BROEN MÅ KUN BENYTTES AF BÅDELAUGETS MEDLEMMER - OG KUN TIL KORTVARIG SEJLADS MELLEM BRO OG BØJE.

ALLE BÅDE SKAL VÆRE FORSYNET MED MEDLEMSNUMMER.

BÅDEPLADS ANVISES AF HAVNEFOGEDEN EFTER FOREVISNING AF KVITTERINGER FOR BETALT KONTINGENT OG FORSIKRING (ANSVAR).

FORTØJNINGEN SKAL VÆRE SOLID. ANKERKLODS ELLER FORTØJNINSRING, KÆDE, TOVVÆRK OG BØJE FOREVISES HAVNEFOGEDEN.

BØJEN SKAL VÆRE RØD OG PÅMALET MEDLEMSNUMMER.

FORTØJNING VED BROEN ER KUN TILLADT VED KORTVARIGE OPHOLD OG DER SKAL ALTID TAGES IMOD ELLER GØRES PLADS FOR ANLØBENDE BÅDE.

MIDLERTIDIG FORTØJNING I FORBINDELSE MED KORTVARIGE REPARATIONER HENVISES TIL DEN SYDLIGE SIDE AF BROEN. SÅFREMT EN "OVERNATNING" ER PÅKRÆVET, SKAL HAVNEFOGEDEN INFORMERES INDEN SOLNEDGANG.

BÅDE MÅ KUN I SÆRLIGE TILFÆLDE LIGGE PÅ STRANDEN OG KUN MED HAVNEFOGEDENS TILLADELSE.

BÅDENE SKAL VÆRE UDSTYRET I HENHOLD TIL GÆLDENDE SØVEJSREGLER OG ANDRE LOVMÆSSIGE BESTEMMELSER FOR SKIBE.

INDGÅENDE SEJLADS SKAL VIGE FOR UDGÅENDE.

SEJLADS I RENDEN ER KUN TILLADT FOR UD-ELLER INDGÅENDE SKIBE.

VIS HENSYN OVER FOR JUNIORSEJLERNE, AL BEGYNDELSE KAN VÆRE SVÆR.

BESTYRELSEN

HAVNEFOGED: VERNER CHRISTENSEN, GL.STRANDVEJ 10, 2990 NIVÅ. (03) 24 51 28.

1967-77
Tiden i bugten

Nivågård Bådelaug

Etableringen af bådelauget skete den 23. februar 1967 under navnet Nivågård Bådelaug midt i bugten – ca. 500 meter syd for den nuværende Nivå Strandpark.

Formand og havnefoged

Bådelaugets første formand var Jens Pelsen, der tillige fungerede som havnefoged.
Bådelauget havde bekostet en bro, hvorfra man sejlede ud til bådene, der lå for svaj i tre rækker.

Ungdomsarbejdet

Bådelauget var kun fem år gammel, da der kom gang i ungdomsarbejdet. Første optimistjolle blev døbt Bodil efter hustruen til formanden Gert Petersen.

lokal-avis
NR. 46 ONSDAG DEN 15. NOVEMBER 1978 13. ÅRGANG
Bådelauget væk

Havneprojekt på vej

Formanden Knud Erik Søndergaard og kassereren Hans Faurholt sikrede i et tæt samarbejde, at bådelauget allerede i 1970'erne med en investeringsfond var økonomisk godt rustet til den kommende havn i Søgraven. En fredningssag fremskyndede planerne.

Fest og farver

Allerede i 1969 holdt bådelauget sin først fest. Hørsholm Hallen var rammen om festlighederne, og siden kom mange andre sammenkomster til som tøndeslagning i det første klubhus på Åvej 2.

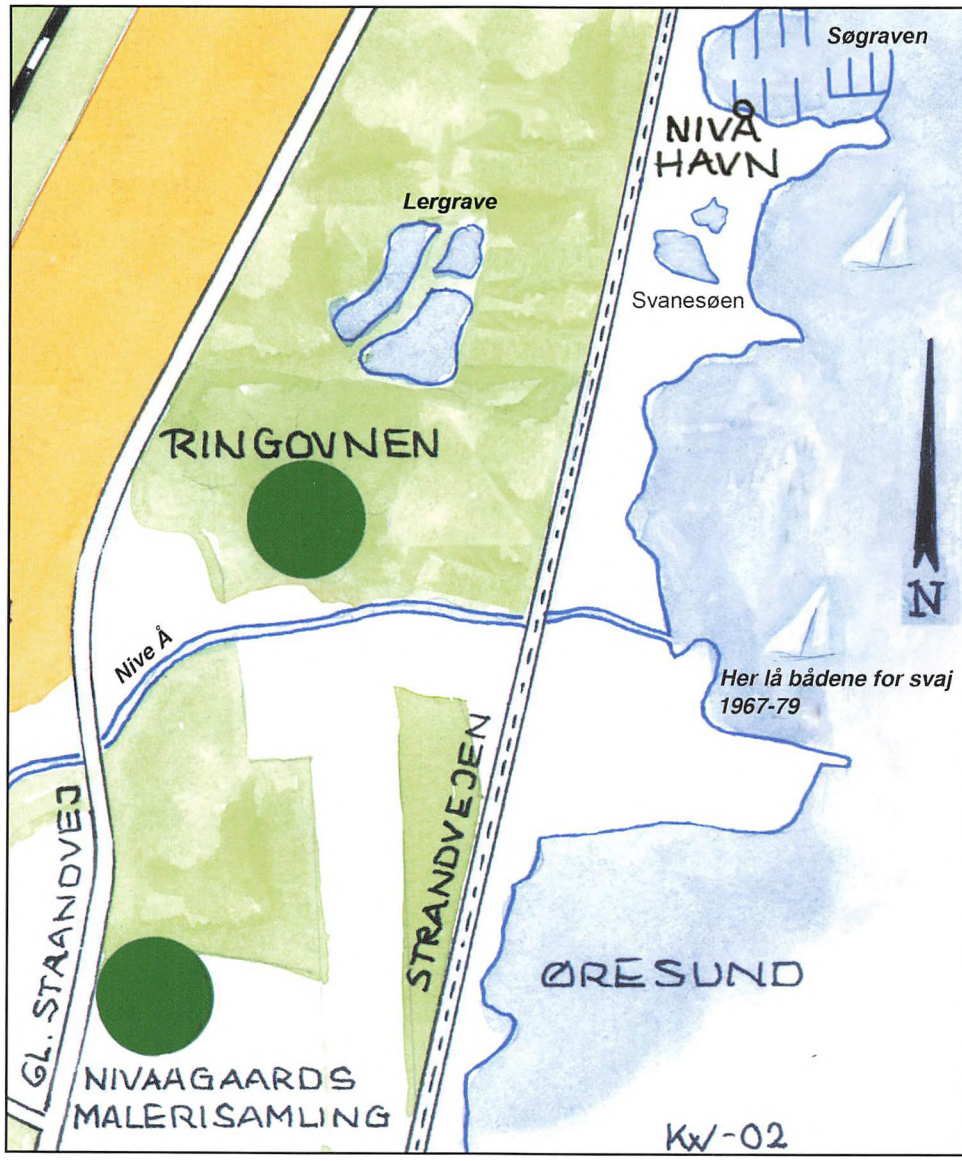

Fra lergrav til havnebassin

I 1967 var udbygningen af Karlebo Kommune kun lige begyndt. Kommunen var stadig præget af hele 5 teglværker, de tre ved Øresund – Nivågård, Sølyst og Niverød – et, lidt længere inde i landet, før den kommende motorvej, Karlebo. Og endelig Prøvelyst langt ude i Karlebo. Så der var rigtigt mange lergrave, ikke mindst i kystzonen ud mod Sundet, hvor afskibningen af den megen tegl også havde fundet sted. Og det var netop de lergrave med dybe vandfyldte bassiner og den naturlige tilknytning til at sejle, der lagde op til at blive brugt som fremtidige havnebassiner.

Starten på det hele

Det var den fremsynede direktør på Nivågård Teglværk under Den Hageske Stiftelse, K. Carsten Pedersen, som i midten af 60'erne tog initiativ til den første lille bådebro i Nivåbugten. Han var selv glad for at komme ud på Sundet og mente, der var fremtid i den fritidsinteresse. Så han og nogle teglværksarbejdere begyndte selv at bygge broen, der lå ved tangen ud for Nivågård og Ringovnen, ca. 500 m syd for det, der siden skulle blive til Nivå Strandpark.

To år senere var så mange interesserede jolle-ejere kommet til, at man besluttede at danne en egentlig forening, så man kunne komme videre med broprojektet, betale leje til Den Hageske Stiftelse og søge optagelse i Dansk Sejlunion. Lejen blev bestemt til 2 kr. pr. fod bådlængde – dog mindst 30 kr. pr. stk. Det var grundlaget for stiftelsen af "Nivågård Bådelaug" den 23. februar 1967. Men foreningen måtte grueligt meget igennem allerede i sine første leveår – det var noget af en balancegang at holde sig gode venner med både sogneråd, fredningsmyndigheder og Den Hageske Stiftelse. Det anlagte broprojekt måtte laves om, og i 1968 måtte bådene ikke længere ligge på land, men skulle ligge for svaj i 3 rækker, med de mindste både inderst.

Bådelauget måtte derfor bekoste en ny anlægsbro og to joller, som kunne sejle ud til de fortøjede både. Og der var andre udfordringer – bl.a. sejlrenden, som hele tiden sandede til. Og formanden

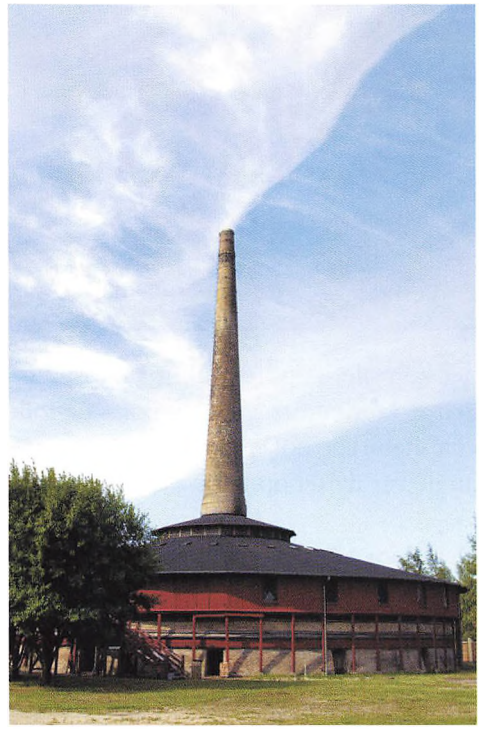

Ringovnen, Nivågård Teglværk, nu museum. Godt sømærke, når man skal finde Nivå!

fungerede også som havnefoged – for formedelst 400 kr. om året – så han havde nok at gøre med at holde styr på det praktiske og på myndighederne, naboerne og dele af pressen, der havde en decideret hetz mod, at der overhovedet var fritidsaktivitet i bugten.

Nivåbugtens strandenge med den enestående natur og fugleliv var fredet, så der var flere, som mente, at bådene forstyrrede naturens balance. Det var ganske vist meget små både, fortrinsvis joller, lystfiskerbåde og små kølbåde, der højst stak 1 meter, som lå i bugten. Men

der kom flere og flere til, for udbygningen af kommunen var begyndt – og folk ville naturligt nok gerne til vandet, når nu de var flyttet op langs Øresund.

Der kom således snart klager over de parkerede biler langs Strandvejen, så man måtte lukke for tilgang af flere medlemmer – og der var skriverier i pressen over det mindste, laugets medlemmer foretog sig på stedet. Det var uholdbart, mente K. Carsten Pedersen allerede i 1968 og foreslog bestyrelsen at søge om bådepladser længere nordpå, hvor kommunen ejede noget areal i den nordlige lergrav, som hørte til Sølyst Teglværk, Søgraven.

Men bestyrelsen mente, man skulle vente, til kommunens planer med hele områdets fremtidige anvendelse blev afklaret – og det kunne have lange udsigter…

Bådelaugets anlæg i Nivåbugten først i 70'erne

Tiden i bugten

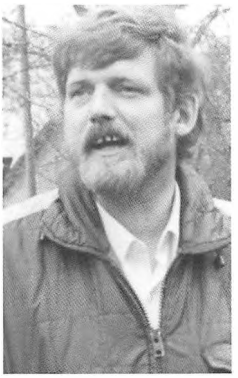
Knud Erik Søndergaard

"Vi havde travlt, fandens travlt, med at få det hele til at fungere dernede. Der var altid bøvl med tilsandingen, vi måtte ud og grave rende – eller betale nogen lokale professionelle for at hjælpe os med det. Alle vores små midler og kontingenter gik til det, så til sidst fik vi købt og bygget en sandsuger, som vi selv kunne betjene", fortæller Knud Erik Søndergård, der var med fra starten.

"Men det var jo arbejde, vi skulle lave efter fyraften, så jeg har da prøvet at stå midt i forårsnatten med juleguirlander på toppen af riggen for at kunne se til at få lavet rende til sæsonen. Det var bare noget, man gjorde – der var ikke noget med at tigge og be' folk om at yde en indsats.

Heldigvis havde vi også en genial kasserer, Hans Faurholt, som allerede tidligt prædikede, at hvis dette her skulle blive til noget, så skulle vi sørge for at skaffe os en kapital, så vi kunne komme videre. Han forstod sig ikke alene på det med kontingent, han var også go' til at skaffe bedre forrentning i banken (dengang var renten jo oppe i nærheden af 20%) – og han var eminent til det, som i dag kaldes fundraising: Altså skaffe penge via alle mulige arrangementer.

Da jeg blev formand i '75, fik jeg også et forbilledligt samarbejde med Hans. De kaldte os vist nok "Støvsugerbanden" oppe i kommunen, fordi vi sammen blev ret go'e til at finde ud af at få tilskud til f.eks. ungdomsarbejdet og nyanskaffelser i klubben. Men vi fik faktisk sparet penge op, så vi både kunne lave den første bro oppe i lergraven i 1979, købe sejlbåde til børn og unge og sejlerskolen, være medfinansierende på materialehuset - og komme med en check på ½ million til det nuværende klubhus.

Der var også et kanon sammenhold blandt alle dem, som var med der fra starten – og rigtigt mange ydede en kæmpe indsats. Både dernede i bugten og siden, oppe i lergraven, hvor vi startede med at bygge en bro på rekordtid, og siden også lagde hundredvis af frivillige arbejdstimer i at få de forskellige faciliteter op at stå.

Da jeg blev formand, lancerede jeg det, som blev NB's motto: "Vi kan, vi vil, vi gør det!". Og det holdt i mange, mange år. Ja, mon ikke det holder den dag i dag. Men der skal nok et nyt projekt til at samle alle de nye medlemmer. De kan jo ikke forstå, at vi er så stolte af den havn og har et helt specielt forhold til den, fordi vi selv stod og knoklede med det hele – de tror vist bare, det er noget, kommunen har sørget for."

Festtraditionen blev grundlagt tidligt

Der er stor tradition for at holde fester i NB. Allerede i 1968 foreslog formand Jens Pelsen, at man skulle holde en vinterfest, fordi man jo ikke sås så meget om vinteren. Da man heller ikke havde klubhus eller noget, skulle den foregå på et hotel eller en kro. Det blev ikke til noget i første omgang, men siden tog lauget revanche med fester i haller, kroer, skoler o.s.v. i nærheden - den første i Hørsholm Hallen i december 1969. Med masser af fest og farver, sjov og musik hver eneste gang.

Og i 1969 fik man noget at smykke sig med, når man skulle til fest: For der fik foreningen sit første logo, udformet som et emblem til knaphullet, som rigtigt mange købte og bar med stolthed.

Nede i bugten holdt man jævnligt fiskekonkurrencer, hvor folk mødte op kl. 7 om morgenen og spiste fælles morgenmad, før man drog ud i de forskellige

Fastelavn ved huset på Åvej

små både og fiskede løs. Kl. 12 vendte man så tilbage til indvejning af fangsten – og hyggede sig gevaldigt med fælles frokost, øl og snaps resten af dagen.

Efterhånden blev der tradition for fester, flæskespil og socialt samvær i klubben året rundt. I 1973 tillod man sig dog at aflyse en planlagt fest. Det afstedkom et krav om ekstraordinær generalforsamling fra 12 medlemmer, som blev afholdt helt efter reglerne – og den endte heldigvis i største fred og fordragelighed.

Med hensyn til lokaler, så havde man jo ingen lokaler nede i bugten, kun et enkelt tørkloset havde man fået lov at stille op. Men man lånte og lejede sig ind forskellige steder - og formanden stillede sin garage til rådighed til møder og praktisk arbejde, indtil man i 1976 fik stillet et hus til rådighed af Karlebo Kommune, Åvej nr. 2 i Gl. Nivå.

Eneste betingelse var, at NB selv satte huset i stand – og det var noget af en ruin, man overtog. Men man var så begejstrede over endelig at få et fast og eget samlingssted, at medlemmerne knoklede i døgndrift for at få klubhuset klart til indvielse i november. Og klart blev det, for man ville vise kommunen, at man mente det alvorligt i Nivå Bådelaug. Åvej blev – sin lidenhed til trods - da også rammen om mange hyggelige fester og sammenkomster, aftener over teoribøger og navigationskort, møder i bestyrelsen og de forskellige udvalg m.v.

Standerhejsning på Åvej. Knud Erik Søndergaard og klubbens første æresmedlem Harald Holmer Petersen

Kapsejladsudvalgets kvindelige medlemmer "stripper" ved jubilæumsfesten i 1992

Sejlernes sæsonstart

- 7 MAJ 1974

Rikke og Margrethe døbte borgmester Jørgen Jensen, Karlebo i lørdags de to nye optimistjoller, som indgår i Nivågård Bådelaugs tilbud om sejlads for Karlebo Kommunes ungdom. Et halvt hundrede mennesker var mødt op for at følge bådedåben og efter den officielle del af arrangementet benyttede flere af de fremmødte børn lejligheden til årets første sejltur i Nivåbugten.

Weekenden var iøvrigt af sejl-sæsonpremiere, idet der lørdag eftermiddag var indvielse af den ny havn i Fredensborg og søndag standerhejsning og bådedåb i Kungsted.

Juniorarbejdet kommer til

Mange af medlemmerne havde børn, så i 1973 nedsatte bestyrelsen et ungdomsudvalg, og kort tid efter indkøbte man den første optimistjolle, som blev døbt Bodil efter formandens kone. Der kom hurtigt gang i sejladsen for børn og unge den sommer og i teoriundervisningen den følgende vinter.

Allerede året efter havde juniorafdelingen over 20 medlemmer, og endnu 2 optimistjoller blev indkøbt, så der blev etableret egentlig holdundervisning, suppleret med lånte både.

Juniorafdelingen (og deres forældre) gik også i gang med at bygge en båd selv – og det foregik naturligvis ligeledes i formandens garage. Det var en Mirror-jolle indkøbt som samlesæt, som faktisk blev færdig og søsat i 1975 – i øvrigt samme år som Nivågård Bådelaug modtog Karlebo Kommunes lederpris for arbejdet med børn og unge.

Dengang som nu var det ihærdige folk, der tog sig af ungdomsarbejdet. Men de skulle slæbe en hel del mere end i dag: For godt nok lå jollerne nede i bugten, men sværd og sejl og redningsveste skulle hver gang hentes og afleveres i lokaler, klubben skiftevis fik sat til rådighed det ene og det andet sted – for der var trods alt grænser for, hvad der kunne være i formandens garage.

Formanden, Gert Petersen, trak sig i øvrigt fra posten i 1975, og Knud Erik Søndergård, "Sønder", kom til – og han havde ikke nogen garage at stille til rådighed, så bådelauget fik tiltusket sig lokale på Nivå Ungdomsskole på Lyngebækgård til undervisning og plads i de gamle bygninger ved Ringovnen til materiel og vinteropbevaring af både.

Sønder brændte for juniorafdelingen, og det var også i hans formandstid, at afdelingen for alvor voksede, og juniorerne fik deres eget anlæg længere oppe i bugten.

Årets klubmestre i juniorafdelingen 1983. Jacob Nørgaard, Søren Taatø, Thomas Taatø, Torkild Skovsgaard, Niels Madsen og Annette Bredmose

Havneplaner i kommunen

NORDSJÆLLANDS UGEBLAD — Torsdag den 12. oktober 1967

Det lysner for planerne om lystbaadehavn i Nivå-bugten

Fredningsmyndighederne har givet godkendelse af planerne — Projekt til 3 mill. kr. ligger klart — Omfatter havn til 300 baade samt opførese af klublokaler og kiosk foruden anlæg af P-plads til 200 biler

Det lysner nu for planerne om en lystbaadehavn i Nivaa-bugten idet fredningsmyndighederne nu har givet en foreløbig godkendelse af planerne for en lystbaadehavn i den midterste af de tre nedlagte teglværksgrave ved Sølyst Teglværk.

Her har - som tidligere omtalt - et privat aktieselskab med sogneraadsformand, civilingeniør K. Carsten Pedersen, Nivaa, civilingeniør Carl Ronneberg, Gentofte, arkitekt Poul Gade, Kokkedal og ingeniør Erik Henriques, Humlebæk, som besty - relse udarbejdet et projekt for en lystbaadehavn til ca 3 mill. kr.

Denne lystbaadehavn, der dækker et areal paa ca. 50,000 kvm., som Faxe Kalkbrud har tilbudt at leje ud i en lang aarrække, vil faa plads til ca. 300 baade.

Foruden selve havnen med moler o.s.v. omfatter projektet opførelse af klublokaler, kiosk og muligvis cafeteria samt anlæg af parkeringsplads til ca 200 biler.

Aktieselskabet har ogsaa oprettet med tanken om anlæg af en større lystbaadehavn til ca 12 - 15 mill. kr. med plads til 800 - 1.000 baade, men denne plan er dog skrinlagt indtil videre.

Fredsmyndighedernes foreløbige godkendelse af planerne om en lystbaadehavn blev givet paa et fredningsmøde, hvor man behandlede klager over den midlertidige lille baadehavn i Nivaa - bugten, der er en overtrædelse af fredningsbestemmelserne for Nivaabugt-omraadet, hvilket ejeren, Den Hageske Stiftelse, erkendte.

Deltagerne i dette møde var repræsentanter for Naturfredningsnævnet for Frederiksborg amts sydlige Fredningskreds, Fritidsraadet, Amtsvejinspektor-

Farligt at få en ligtorn fjernet

Buenos Aires.

En mand, som lod sig indlægge på et hospital i Buenos Aires for at få fjernet en stor ligtorn, der gennem længere tid havde plaget ham, endte på en ægteise med det ene ben i gips, en arm, som han ikke kunne bevæge, samt kanyler i mavesækken, gennem luftvejene og i hjertesækken, der omgiver hjertet.

Manden ønskede at blive fuldt bedøvet, mens ligtornen blev fjernet, men operationen var næppe begyndt, før hjertet holdt op med at slå, og lægerne måtte begynde at massere hjertet samt foretage et lungeindgreb. Da patienten kom til sig selv, begyndte mavesækken at svulme op. Ligesom en boghindebetændelse startede. Atter måtte kirurgerne i gang.

Da den stakkels mand endelig skulle udskrives var hospitalets elevator i uorden, og ambulancefolkene måtte bære manden i ned ad trapperne. Her var de så uheldige at tabe ham, hvorved han pådrog sig flere benbrud. Ligesom der opstod vejrprot-

bådehavn og badestrand i den nordlige ende af Nivåbugten: Min. 1800 bådpladser, 1400 parkeringspladser og en strand på 20.000 m2. Betænkningen vakte dog en del modstand - det var lidt for stort et anlæg for landskabet og det rige fugleliv.

Det var bl.a. derfor, at Naturfredningsforeningen og kritikere gennem pressen var så opmærksom på bådelaugets aktiviteter i bugten. Men klubben mente nu også, at storhavnen var skudt langt over målet: Man ønskede en overskuelig, mindre havn med mulighed for forskellige søværts aktiviteter, men naturligvis også strand og udfoldelsesmuligheder for den voksende befolkning af børnefamilier.

Et stort arbejde blev derfor lagt i at være med i og få indflydelse på det kommende havneprojekt, som ret hurtigt blev døbt: Nivå Strandpark. Kommunen anerkendte efterhånden også bådelaugets virke og begyndte at henvise ansøgere om bådpladser til NB.

Bådelaugets fremsynede ledelse oprettede allerede i 1976 en investeringsfond, hvor medlemmer kunne indbetale et depositum for at sikre sig en bådplads eller en plads øverst på ventelisten i en kommende storhavn. Det blev hurtigt til mange penge, for kassereren, Hans Faurholt, sørgede også for at få en

Allerede i 1972 fremsatte et udvalg af repræsentanter for Fredensborg-Humlebæk og Karlebo Kommuner en "Betænkning om fritidsområde og lystbådehavn i Nivåbugten", som lagde op til en større lyst-

Berlingske Tidende

Storstilet strandplan for Nivå

Karlebo-idé ved Nivå-bugten – En strand tre gange så lang som Bellevue og en lystbådehavn

En strand, tre gange så lang og væsentligt bredere end Bellevuestranden, og en lystbådehavn til i alt 2400 både, nemlig 1000 kolbåde og 1400 joller.

Det er hovedbestanddelene i Karlebo Kommunes planer med den meget smukke Nivå-bugt.

Efter lang tids planlægning og drøftelser er kommunens principielle stilling klar, og man er i gang med den tekniske udarbejdelse af en partiel byplanvedtægt for kommunens område ud mod Øresund.

Efter beslutningen skal hele den sydlige del af Nivå-bugten, hvortil der er en meget smuk udsigt fra Strandvejen, fortsat henligge som [illegible] kønt naturområde.

Fra kort efter Nivåens udløb i Øresund og nordpå ind i nabokommunen Asminderød-Grønho[illegible] arealer syd for Humlebæk skal de store ændringer ske.

Først og fremmest skal lange og brede fine strande anlægges, og i forbindelse hermed skal sikres parkeringspladser til et meget stort antal vogne. Endvidere skal sikres kiosk- og toiletforhold, svarende til flere tusinde besøgendes behov, ligesom der skal være cafeteria- og restaurations-faciliteter.

Lystbådehavnen kommer i den nordligste del af bugten, og anlægges så vidt det er muligt således, at den store lystbådehavn ikke kommer til at virke for dominerende. Og her skal der i forbindelse med havnen være forskellige faciliteter i form af klublokaler, cafeteria, parkeringsplads med videre.

Kystarealerne er delt mellem en række grundejere, som skal ind i forhandlinger om planen, når den skal udføres, ligesom Asminderød-Grønholt Kommune skal inddrages i drøftelserne. *ih*

Udsigt over en del af de arealer i Nivå-bugten, hvor «Bellevue»-strand og stor lystbådehavn skal anlægges.

Besvigelser til 130.000 kroner

En yngre bogholder fra Fredericia sigtes for at have besveget Hustømrernes Andelsselskab, hvor han var ansat, for 130.000 kroner. Besvigelserne er sket i efteråret. På et ret sent tidspunkt blev man opmærksom på uregelmæssigheder i regnskaberne, og bogholderen blev afskediget. I første omgang antog andelsselskabet kun, at besvigelserne omfattede 20.000 kroner, men en nærmere gennemgang har vist, at det drejer sig om 130.000 kroner.

god renteaftale med bankdirektøren i Handelsbanken oppe i Nivå. Penge, som var rare at have, da udviklingen senere tog fart – det var stort at have kontanter at lægge på bordet, når der skulle købes byggematerialer m.v.

Strandparken og havneplanerne var et hot politisk emne – ikke mindst da et lokalplanforslag om en havn og en strand ved den nordlige lergrav efterhånden begyndte at tegne sig op mod kommunalvalget i 1978.

Den nordlige lergrav, Søgraven, som hovedsagligt var ejet af Sølyst Teglværk v/Faxe Kalk, havde lige siden 60'erne udlejet svajpladser til privatejede både. Graven havde en lille åbning ud til Øresund i den sydlige ende – heraf navnet Søgraven – som imidlertid meget nemt sandede til. Men dens naturlige form gav ideen til, hvordan man kunne skabe en havn deroppe.

Blandt andet var det en hovedtanke, at Nivå Havn ikke skulle være "påklistret" som Rungsted og Vedbæk, men følge den naturlige kystlinie. Men mange forslag var på bordet, før man besluttede sig for det havneanlæg, det hele endte med. Og det er ikke engang det endelige fra lokalplanen engang, vi har i den dag i dag.

Der mangler blandt andet det sidste yderbassin, som man kan se her på tegningen fra 1978. Men det er da ikke utænkeligt, at det kan blive en realitet i de kommende år – eller hvad?

FREDEN^BORG - HUMLEBÆK

Redaktion Milnersvej 44-46 Hillerød, tlf. (03) 28 31 00

Nabohavn for lystbåde splitter byråd

Nabokommunens planer om en fritidshavn til 800 sejlbåde i Nivåbugten syd for Humlebæk splitter sindene i Fredensborg-Humlebæk Kommunes ejendomsudvalg.

Et flertal i udvalget synes, havneplanerne er en god ide og vil tage kontakt til Karlebo Kommune, mens et enkelt medlem af udvalget finder, at havnen vil spolere en smuk natur.

– Vi skal passe på at bevare de kyststrækninger, der er tilbage. Når vi een gang har ødelagt naturen, kan vi aldrig få den tilbage. Øresundskysten må ikke ende som een stor lystbådehavn, siger Frem-

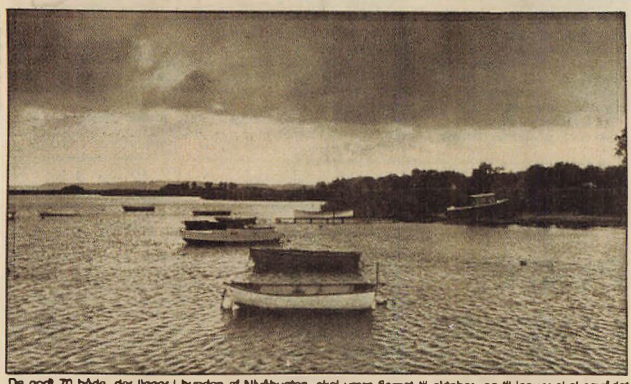

De godt 70 både, der ligger i bunden af Nivåbugten, skal være fjernet til oktober, og til januar skal området være reetableret som det største naturområde langs Øresund på strækningen fra København til Helsingør, har Overfredningsnævnet afsagt kendelse om

Nivåbugten skal føres tilbage til naturen

Overfredningsnævnet kræver bådene væk og bugtens oprindelige udseende genskabt — Stor skuffelse i Karlebo

Af ASFRID SKJØTT

Nivåbugten skal ved udgangen af indeværende år være genskabt som det mest uberørte og udstrakte lavvandede vådområde på strækningen mellem København og Helsingør, har Overfredningsnævnet afsagt kendelse om.

Kendelsen betyder, at den lokale sejlsports-forening, Nivågård Bådelaug, skal ophøre med alle sine aktiviteter fra bugten senest den 1. oktober, således at Karlebo kommune kan bruge årets tre sidste måneder til at føre området tilbage til det udseende, det havde i 1950.

Nivågård Bådelaug har for tiden godt 70 både liggende for anker ud for Nivåbugten, og foreningens juniorafdeling har fundet plads til 13 optimistjoller, fem flipperjoller og en redningsbåd ved stranden.

Disse både skal være væk til

1 Fortsættes side 2

lokal-avisen

NR. 26 ONSDAG DEN 28. JUNI 1978 13. ÅRGANG TELEFON (03) 280840

Bådene væk fra Nivåbugten

Karlebo kommune har i fredags fået besked fra Overfredningsnævnet om, at nævnet ikke vil dispensere fra sin fredningskendelse vedrørende Nivåbugten og Nivå Bådelaugs benyttelse af bugten som lystbådehavn, heller ikke midlertidigt, og heller ikke, selv om kommunen har sat garanti for, at den tager ansvaret for laugets aktiviteter. Både og broer skal være væk fra området inden januar, påbyder Overfredningsnævnet. Området skal inden da være ført tilbage til det udseende, det havde i 1950, da det pålagdes fredningskendelse.

Bådelauget har i øjeblikket omkring 70 både på området, og sejleraktiviteterne kan fortsætte indtil oktober. Så skal samtlige de anlæg fjernes, som [illegible] lag være fjernet inden april i år, men kommunen greb ind med en dispensationsansøgning under henvisning til, at der foreligger helt faste planer om en strandpark med lystbådehavn i Nivå. Dispensationsansøgningen gjaldt fem år, hvor kommunen ville stille sig som lejer af det areal under Den Hageske stiftelses ejendom, som bådelauget benytter. Lauget skulle så genleje sig ind hos kommunen.

— Vi er skuffede over kendelsen, siger borgmester Henry Hansen, Karlebo, men vi vil dog ikke helt opgive at få Overfredningsnævnet til at ændre sin beslutning. Måske vi kan overtale nævnet til en dis- [illegible] pensation, der kun løber over et år ad gangen. Det undrer mig, at nævnet på trods af, at [illegible]

Salg af villaer - grunde - ejerlejligheder - sommerhuse
SPAR MANGE

VVS
Aut. VVS-installatør
RENT AN

En fredningssag på halsen

I begyndelsen af 70'erne havde Naturfredningsnævnet givet dispensation til Den Hageske Stiftelse og dermed Nivågård Bådelaug om, at et begrænset antal mindre både kunne ligge for anker i bugten. Men der var efterhånden 60-70 både ud for sivene – og broen var vist nok også blevet en anelse længere, end den skulle have været. Der var vist heller ikke altid så roligt og ryddeligt på pladsen – og både pressen og naturfredningsforeningen havde set sig gal på bådelaugets virke på stedet, så det resulterede i adskillige klager og til sidst en egentlig fredningssag.

Kommunen prøvede at mægle, men sagen gik i hårdknude, og det endte med en fredningskendelse, hvor hele anlægget og forankringspladserne blev beordret bragt tilbage til udgangspunktet, hvilket var ensbetydende med, at man måtte væk fra stedet, da bådene ikke længere kunne forankres forsvarligt. Bådelauget ankede sagen, men uden held – tiden i bugten var ved at rinde ud.

Men hele fredningssagen fremskyndede kommunens planer om en havn i Nivå bugten – "en grøn havn", som kulturudvalgsformand Kurt Bagger sagde i sin båltale til NBs Sct. Hans fest på stranden i bugten i 1976.

lokal-avis

NR. 46 ONSDAG DEN 15. NOVEMBER 1978 13. ÅRGANG

Bådelauget væk

Nivå Bådelaug, der nu gennem mange år har haft både liggende i Nivå-bugten, må nu rømme stedet. Bådelauget skal have området retableret inden 1. januar, og fredningsmyndighederne har først og sidst krævet den mole fjernet, som lauget har opført. Arbejdet hermed gik i gang i lørdags, og på billedet er en maskine ved at fjerne de store sten fra molen. Glæden er stor i naturfredningskredse — sorgen større i bådelauget, som bl. a. har oprettet en stor juniorafdeling som den nu får besvær med at finde sejlmuligheder for. Den nye havn og strandpark i Nivå har lange udsigter

1977-1987
Havnen på vej

Glade dage og kapsejlads

Klublivet i bådelauget trivedes både med weekendture for sejl- og motorbåde samt fester i klubhuset på Åvej. Fra 1978 kommer kapsejladser med som et nyt tilbud.

NB-Nyt gennem 28 år

Siden 1979 er NB-Nyt udkommet regelmæssigt som klubblad med stort og småt om livet i bådelauget.

Gør-det-selv havnen

Medlemmerne havde ikke tålmodighed til at vente på kommunens havneplaner. Efter en minutiøs planlægning blev et broanlæg - i dag kendt som B-broen – etableret i Søgraven på tre dage i St. Bededagsferien i 1979. Nivå Havn er en realitet.

Strandparken i syne

I efteråret 1979 vedtager Karlebo Byråd en lokalplan for Nivå Strandpark, og to år efter eksproprieres arealet til havn og strand.

Juniorer strømmer til

Forbedrede forhold for juniorerne med broanlæg og skurvogn får de unge til at strømme til. I 1982 var der næsten 90 juniorer. Klubben havde 12 optimistjoller og seks flipperjoller. Senere kom de første Ynglinge til.

Navneskift og sejlerskole

I 1980 skifter foreningen navn fra Nivågård til Nivå Bådelaug. Samme år starter NB's sejlerskole på initiativ af en gruppe sejlerpiger, der ville have den praktiske duelighedsprøve.

Danmarks smukkeste havn

Endelig skete det i foråret 1986. Nivå Havn bliver indviet. Første spadestik for at flytte badestrand, ændre indsejling og skabe Nokken var taget året før.

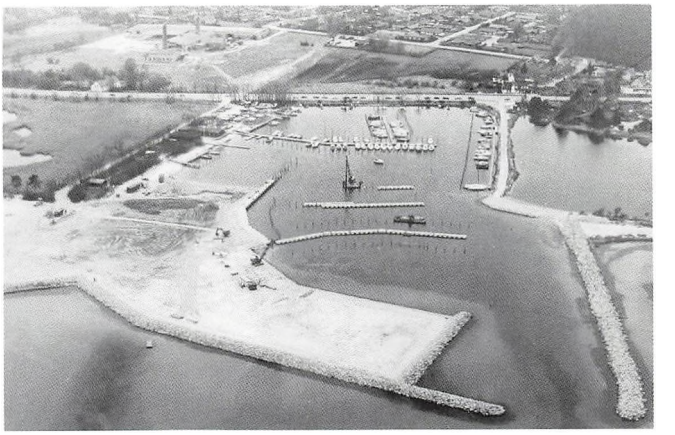

Sandsugeren med Bent Brennalt som skipper

NB folkene ville jo selv. Så i 1977 købte man sin egen sandsuger af fiskerne i Sletten og satte den kraftigt i stand, så medlemmerne selv kunne sørge for at løse det evigt tilbagevendende problem med tilsandingen nede i bugten. Men det var lidt af en investering: Sandsugeren stod efter forbedringer klubben i 28.000 kr. – men dem havde man heldigvis allerede i banken takket været investeringsfonden, der var oprettet året før!

De første kapsejladser

Dansk Sejlunion havde flere gange spurgt NB, om der dog ikke var interesse for at få gang i nogle kapsejladser. Men der var jo ikke så mange deciderede sejlbåde i starten - det var senere, i midten af 70'erne, at sejlerne kom til, eller de små motorbåde blev udskiftet med sejlbåde.

Så det var først i 1978, at tanken om at dyste for sejl interesserede så mange af bådelaugets medlemmer, at man nedsatte et kapsejladsudvalg med Steen C. Christensen som formand.

Allerede i juni var man klar med regler, dommere, hjælpere og dommerbåd, så man kunne afvikle den første kapsejlads – og de fortsatte hver uge sæsonen igennem og kulminerede med et klubstævne i september.

Der kom også gang i weekendture for både sejl- og motorbåde – og klubben forsømte ingen lejlighed til at feste. Der var muntre fester i klubhuset på Åvej, åbent hus om søndagen, hvor der var sørget for madder, øl og snaps, mens Bette Mogens spillede på stueorgel...

En af de første aftenkapsejladser. Bådene er stadigvæk små

NB-Nyt ser dagens lys

Ungdomsarbejdet og den megen snak om en rigtig havn fik ikke bare antallet af medlemmer til at vokse – det skabte også et behov for et klubblad. Man havde ganske vist løbende udsendt klubmeddelelser efter behov, men nu skulle der være et bedre talerør mellem bestyrelse og medlemmer, så en ansvarshavende redaktør og redaktion blev udnævnt, sendt på bladkursus og i januar 1979 udkom det første NB-Nyt.

Dengang var det sort/hvidt og på 16 sider. Der var hele 8 annoncører i det første nummer, og det handlede naturligvis om fredningssagen, om den mulige nye havn og om den kommende sæsons aktiviteter.

I dag er bladet i farver og som regel på 32 sider, der udkommer 6 gange årligt. Det bliver sendt direkte til alle medlemmer (aktive såvel som passive), til annoncører og sponsorer samt kommunen og andre relevante instanser – bl.a. ligger bladet fremme på de lokale biblioteker og på rådhuset.

Desuden lægger klubbens webmaster også bladet ud på hjemmesiden 14 dage efter, medlemmer har modtaget det med posten, så andre har mulighed for at se og læse det – eller printe det ud.

Nivå Strandpark er i syne

I 1978 fremlagde byrådet et forslag til lokalplan for Nivå Strandpark, som omfattede en havn med 500 bådepladser plus jollepladser og vinterbådeoplag på land samt en ny, større og bedre strand. Lokalplanforslaget blev godkendt af Hovedstadsrådet og Miljøministeriet året efter og endeligt og énstemmigt vedtaget af Karlebo Byråd 24.10.1979.

Eneste hurdle var, at det meste af arealet var ejet af Faxe Kalk, så kommunen skulle først have forhandlet sig til et køb – og det gik ikke så godt. Man endte faktisk med en ekspropriationsforretning i december 1980. Og det medførte igen et retsligt efterspil om prisen, der varede mange år.

Men Bådelauget måtte ikke længere holde til i bugten, så i 1979 fik man en midlertidig dispensation fra Overfredningsnævnet om at rykke ind i den nordlige lergrav, Søgraven, med nogle af de større både.

Lergravens nordlige bred med en tange ud til den primitive strand (se foto side 26) var nemlig ikke ejet af Faxe Kalk, men af kommunen – man skulle bare lige enes om, hvor mange både der kunne være der og hvilket anlæg der skulle laves.

Havnens udstrækning, hvis det yderste bassin også var blevet bygget

FREDAG 20. JANUAR 1978 — Nordsjælland

Nivå Strandpark med lystbådehavn og ny strand ventes færdig 1980

Fredensborg-Humlebæk kommune
Karlebo kommune
"NOKKEN"
Strandvej
grønning
sti
ekstra parkering
Svanesøen
ØRESUND
N

I nyt rekreativt område bliver skabt i den nordlige del af Nivå Bugten, når Nivå Strandpark er gennemført i løbet af de kommende to år. En 300 meter lang badestrand, en bådehavn med plads til omkring 500 både, en jollehavn til 200 samt et stort fredet naturområde mod syd. En del af havnepladserne ventes at gå til borgerne i andre nordsjællandske kommuner.

Af Astrid Skjødt

Lystbådehavn med omkring 500 bådepladser og en stor badestrand i den nordlige del af Nivå Bugten, kan begynde allerede til efteråret, og indenfor de kommende to år efter byggeriets start ventes havnen færdig og en helt ny badestrand anlagt

Mange havneplaner - alle forkastet

Et nedsat udvalg koncentrerede sig om muligheden for at placere havnen længst mod nord i bugten, eller så nær kommunegrænsen til Fredensborg-Humlebæk kommune, med hvem der tidligere har været samarbejde om en fælles stor lystbådehavn i område

at den nuværende badestrand bliver gravet væk. En badestrand, der bliver større end den nuværende, bliver i stedet flyttet mod syd som en forlængelse af afgrænsningsmolen mod Øresund. For at få skabt en badestrand så stor som mulig skal der ske en omfattende

og af en større badestrand i Nivå Bugten, der er et af de få store arealer langs kysten fra København til Helsingør, venter at blive et trækplaster — især i sommermånederne. Derfor indeholder planen for Nivå Strandpark plads til 500 parkeringspladser på selve havneområdet og mulighed for anlæg af en større parkeringsplads vest for Strandvejen. Medtaget er desuden nye vejanlæg til aflastning af Strandvejen, der i en senere fase af havneudbygningen måske bliver forlagt mod vest.

Positivt modtaget

— Den strandparkplan, der er foreslået, har i planlægningsfasen været forelagt overordnede myndigheder, der er meget positivt indstillet over for planen, siger formanden for kommunens planlægningsudvalg, Poul Gade. Godkendelse af planen fra Hovedstadsråd og amt skulle således ikke give de store problemer.

Havn for 10-15 mill

Det største problem for en realisering af planen, bliver opkøb af det nødvendige areal. Området i den nordlige del af Nivå Bugten er ejet af Faxe Kalkbrud, der driver teglværket Selsyst og tidligere gravede ler ud på det kommende havneområde. Indenfor de kommende uger bliver der optaget forhandlinger med Faxe Kalkbrud om arealerhvervelsen, fremfører Poul Gade. Han mener, at med køb og anlæg af havnen skal der regnes med en samlet pris op imellem 10 og 15

Regionshavn

— Den nuværende og kommende regionplanlægning taler for, at havnen ikke bliver kommunalt ejet, som tilfældet er i blandt andet Helsingør. Der skal også være mulighed for borgere i andre kommuner, som for eksempel i Hillerød, for at få bådepladser i Øresundskommunerne. Karlebo kommune regner derfor med, at et vist antal havne-

Bådelauget gør det selv

NBs medlemmer havde ikke tålmodighed til at vente. Så i al stilfærdighed fik man arrangeret et gør-det-selvprojekt i St.Bededagsferien 1979, hvor medlemmerne kunne vælge mellem selv at komme og være med til at bygge et broanlæg – eller også kunne de betale sig fra det for formedelst 800 kr.

Det hele var minutiøst tilrettelagt på forhånd: Bådelauget havde indkøbt og hjembragt træ fra Grib Skov, som var blevet transporteret ned til Reimers Trælasthandel i Nivå, afbarket, savet til og tjæret af medlemmer efter fyraften.

Også fortøjningsankre af bildæk og beton med kæder var blevet gjort klar nede hos Reimers – og fredag morgen kom den lånte rambuk og bankede pæle i.

Masser af arbejdsivrige medlemmer var mødt op, og inden solen gik ned om søndagen, var B-broen færdig. Formanden og kassereren havde også været så udspekulerede og forudseende, at de sørgede for, at der ustandseligt blev serveret hjemmesmurte madder til alle nede ved byggeriet – der var ingen, som fik lov at smutte hjem til frokost!

Mandag morgen, da Karlebo Kommune var på arbejde igen, kunne formanden vise broen frem og sige: Vi kan, vi vil, og vi gør det!

B-broen ligger der endnu, den er dog blevet forlænget og repareret noget gennem årene.

Det var her ved den nordlige tange i Søgraven, at medlemmerne byggede B-broen i 1979

Juniorerne får ordentlige forhold

Standerhejsning ved junioranlægget på stranden 1980

Senere i 1979 var der bud efter medlemmerne igen: For nu havde kommunen tilladt, at man opførte et broanlæg for juniorerne nede ved den sydlige mole ud for Svanesøerne. Der blev endog stillet en skurvogn til rådighed, så nu var der endelig et hjemsted for de mange aktiviteter for børn og unge.

Flydebroen til juniorerne lå ca. der, hvor den sydligste del af stranden er i dag – og broen brugte ungerne til at rigge til. Men der var dog stadig så lavvandet, at man først kunne sætte sværd og ror på plads i jollen, når man var 25 m væk fra broen. Der var nogle, der lærte, at en god balance i båden var nødvendig, hvis man skulle undgå vandtur! Den enlige følgebåd lå for anker et godt stykke ude og skulle hver gang hentes af instruktøren iført waders.

Juniorafdelingen voksede fortsat, blandt andet fordi man fandt på at tilbyde kommunens skoleelever undervisning i sejlads i sommerferien (i kommunens såkaldte SOAK-regi). Det rekrutterede hvert år mange nye juniorer – og samtidig betalte kommunen for undervisningen, så juniorafdelingen fik penge til vedligeholdelse og udvidelse af antallet af optimistjoller, følgebåde og andet materiel.

I 1982 talte juniorafdelingen næsten 90 medlemmer og havde 5 hold til teoriundervisning om vinteren. Antallet af klubejede optimistjoller var efterhånden steget til 12, og der var blevet anskaffet 6 flipperjoller til de lidt ældre juniorer.

Man holdt kapsejladser i optimistjoller med andre klubber, og der var sommerferiesejladser til Ven. Og der blev også startet en juniorsejlerskole i kølbåde, hvor garvede optimistsejlere kunne "komme videre", når de voksede fra jollesejladsen.

I oktobernummeret af NB-NYT fra 1982 beskrev den nytiltrådte juniorleder Hans Ole Skovsgaard status bl.a. sådan:

"Mens dette skrives, er 82-sæsonen på vandet ved at være overstået. Vi kan endnu sejle lidt i oktober måned, og da vandet stadig er rimeligt varmt, er en kortvarig tur i baljen ikke nogen katastrofe.
Vi kan se tilbage på en god sæson i juniorafdelingen. Aldrig har vi haft så mange optimistjoller i stativet som i år – det kræver en udvidelse til næste sæson – og aldrig har vi haft så mange flipperjoller stående på pladsen.
Og det bedste ved det er jo, at de har været ude at sejle mange gange. Vi havde 15 optimister og 7 flipperjoller som deltagere i vore klubmesterskaber, og vi har haft optimister til udenbys stævner i Hornbæk og Ringsted. Det har givet både erfaringer og også rimelige placeringer. Og de, der har deltaget, har opdaget, at hvis de vil have gode placeringer i kapsejlads, er det træning og atter træning, der skal til – ikke bare på vandet, men også i teorilokalet om vinteren.
Derfor arbejder vor bestyrelse også hele tiden på at give os de bedst mulige forhold i juniorafdelingen. Bl.a. er vi blevet lovet endnu et ledsagefartøj, som skal være klar ved den nye sæsons start. Det betyder endnu større sikkerhed på

Optimister og jollesejlere før afgang til sommerlejr på Ven i 1980

Herlig sommerdag i SOAK 2000

vandet, og det betyder, at vi kan træne både større hold og nogle aftener to hold ad gangen.
Det betyder også, at vi kan udbygge det samarbejde med Sletten om jollekapsejladser, som så småt er kommet i gang i sommer. I den forbindelse skal der lyde stor tak til de forældre og andre, som bl.a. ved at lægge båd til, har gjort det muligt også at have en følgebåd med ved disse lejligheder.
Jeg vil også gerne nævne det initiativ, som seniorsejlerskolens ledelse har været med til at tage, således at nogle af vore ældste juniorer har gennemført en uddannelse i klubbens skolebåde, der gør, at vi fra næste sæsons start har en halv snes unge med gennemført dueligheds prøve. Det gavner den enkelte, når han eller hun skal til søs, det gavner sammenholdet, så vi har interesserede unge længere i klubben, og det gavner først og sidst sikkerheden til søs, når nye børn og unge skal dele de oplevelser, vi andre ikke synes, vi kan undvære ved at sejle.
Vinteren, der snart nærmer sig, skal bruges til dygtiggørelse på alle niveauer, og det betyder, at I skal møde flittigt op til de undervisningsaftener, der bliver arrangeret"

Juniorafdelingens ledelse var på dette tidspunkt allerede i gang med at finde midler til at anskaffe en Yngling til klubben. Man troede på, at denne bådtype ville tiltale flere af de lidt ældre juniorer, fordi den har en tre mands besætning og dermed giver mulighed for at indøve samarbejde, og samtidig er det sociale fællesskab i båden heller ikke noget, der må glemmes. Det lykkedes at finde den første Yngling i Dragør i foråret 1984. Det blev starten på en flåde, der nåede op på 5 Ynglinge midt i 90-erne.

Navneskift til Nivå Bådelaug

På den ordinære generalforsamling i 1980 var der forslag om at ændre foreningens navn fra Nivågård Bådelaug til Nivå Sejlklub, nu hvor man skulle op til Nivå og blive en sejlklub ligesom de andre klubber på Sundet. Men bestyrelsen mente, at klubben skulle huske sin oprindelse i bugten og være andet og mere end en klub for sejlere – derfor blev navnet Nivå Bådelaug. Og i dag rummer bådelauget jo også surfere som en væsentlig del af sine medlemmer.

Uden kvinder - ingen Sejlerskole

Fire af sejlerskolens dygtige piger. Yderst til højre, nuværende forkvinde,Bente Espersen

Det var faktisk kvinderne, som gav startskuddet til NBs Sejlerskole. For allerede i slutningen af 70'erne havde en gruppe sejlerpiger gjort klart, at de gerne vil lære at sejle – men helst ikke af deres mænd! For de ville ikke skændes og overfuses og blive kede af det – de ville bare ha' professionel hjælp til at lære at sejle den nyerhvervede familiebåd på weekend- og ferieture. Og de første af dem havde allerede overtalt Bernhard Sørensen til at lægge sin egen Folkebåd til og uddanne dem til den praktiske duelighedsprøve.

Det blev en sådan succes (og det viste sig også, at der var rigtigt mange andre end kvinderne, der gerne vil lære at sejle), at man i 1980 besluttede at starte en egentlig sejlerskole. Ved stor entusiasme og ufattelig økonomisk snilde lykkedes det også bestyrelsen at fremskaffe midler til at indkøbe først 1, siden 2 Folkebåde – Hugormen og Lindormen, som Sejlerskolen har den dag i dag.

Folkebåden blev valgt, fordi man efter datidens forhold satte stor pris på dens rummelighed og dybe cockpit – og fordi man fik en rigtig god aftale omkring levering af reservedele fra Folkebådscentralen i Kerteminde: Indtelefonerede man en ordre på en reservedel før kl. 9:00 om morgenen, sikrede de en ekspres-levering i Nivå kl. 14:00 – tidsnok til, at skolebåden kunne være klar til undervisning kl. 19:00.

Hugormen og Lindormen ligger den dag i dag side om side

Bernhard Sørensen var leder af Sejlerskolen fra starten, og han havde hele 10 faste instruktører til at hjælpe sig + 6 reserveinstruktører, der som minimum alle havde duelighedsbevis, men de fleste var tillige også yachtskipper af 3. grad og selv erfarne bådejere.

Bernhard Sørensen havde tilrettelagt undervisningen minutiøst, så der var en plan for hver eneste lektion – og alle instruktører var nøje skolet i undervisningsplanen. I sejlsæsonen var der således undervisning alle ugens hverdage fra 19-22, og der blev uddannet 10 hold a 3 elever hver sæson. Det skal også siges, at det hørte til sjældenhederne, at nogen dumpede.

Sejlerskolen startede jo lige omkring den tid, hvor NB fik sit klubhus i det lille hus på Åvej i det gamle Nivå. Her var langt fra plads til de mange elever om vinteren, så man etablerede et samarbejde med FOF Karlebo om undervisning til den teoretiske del af duelighedsprøven – det foregik gerne på forskellige kommuneskoler.

Bådelaugets juniorer blev derimod undervist i navigation på Nivå Ungdomsskole. Her var den utrættelige Bernhard Sørensen underviser i adskillige år – der var gerne 5 hold til teoriundervisning hver vinter! Sejlerskolen har altså for længst holdt 25 års fødselsdag – og vi kan røbe, at der er rigtigt mange sejlere, der har fået deres duelighedsbevis gennem Nivå Bådelaugs Sejlerskole.

Spækhuggeren Samson

Første klubhus på havnen

Efter de første 30 både havde fået deres faste plads ved B-broen – og senere blev der faktisk godkendt en udvidelse af broanlægget mod vest, så knap 40 kølbåde nu kunne ligge på sydsiden af tangen mod den daværende badestrand – blev behovet for et klubhus på havnen mere og mere iøjnefaldende, også for kommunen. Så da der blev en mandskabsbarak ledig i Teknisk Forvaltning i 1981, blev den bevilget overført til den sydlige del af havnen som klubhus for hhv. Nivå Bådelaug og Nivå Roklub til deling.

Klubhuset var primært bevilget til juniorafdelingen og SOAK, da seniorerne jo havde Åvej. Men der var bad og toilet for alle medlemmer, og der var et godt og stort lokale, der kunne bruges til undervisning, så man ikke længere skulle låne sig frem hist og pist.

Den dag i dag har roklubben til huse her - det er nemlig den flade, røde bygning, der ligger på venstre hånd, når du er kommet forbi fritidsfiskerne og gennem svinget ned mod havnen. Men der blev hurtigt behov for et ordentligt NB klubhus, hvor alle medlemmer – unge som gamle - kunne samles, for op gennem 80'erne voksede både havnen og antallet af medlemmer samt ønskerne om faciliteter for udenbys sejlere.

Standerhejsning ved den nye A-bro i 1984

Hans Taatø, medlem siden 1974:

"Vi var godt nok glade, da vi kunne rykke ind i Søgraven. Vi havde lige fået en 26 fods båd – den allerstørste ved B-broen i 1980. Men tilsandingsproblemerne var enorme i det daværende anlæg med indsejling i syd. Ganske vist kunne Bette Mogens formås til at trække én fri for en kasse øl – eller man kunne sejle til en anden havn, hvis det var galt, når man kom hjem fra sommerferie. Men som I kan se af billedet her, kunne sejlrenden nogle gange være MEGET sparsom. Vi ligger her i midten af renden, men vores hjælpere står på stranden".

En kommunal havn bliver til

Optimisterne var hurtige til at prøve de nye broer af i foråret 1986

Mange forhindringer var i vejen for Karlebo Kommunes tiltænkte plan om havn og strandpark, bl.a. varede det ti år med at få den endelige økonomiske aftale med Faxe Kalk, men NB var ihærdige i brugerudvalget og havde mange brugbare ideer – bl.a. var det oplagt at speede op omkring hurtigst muligt at få flere betalende bådejere ind ved at foreslå kommunen en ny flydebro, som man lige havde set på en bådudstilling, og som man vel bare kunne flåde til Nivå.

Det blev i 1984 til, at kommunen overtog bådelaugets selvbyggede B-bro, købte og indflådede den nuværende A-bro og anlagde et begrænset antal pladser ud mod Strandvejen. Men samtidig lagde kommunen op til den fremtidige videreudbygning af havnen, vedtaget i lokalplanen i 1979, hvor sejlrenden skulle flyttes fra syd mod nord, flere broer etableres, og hele havnen i det hele taget overføres til kommunalt regi.

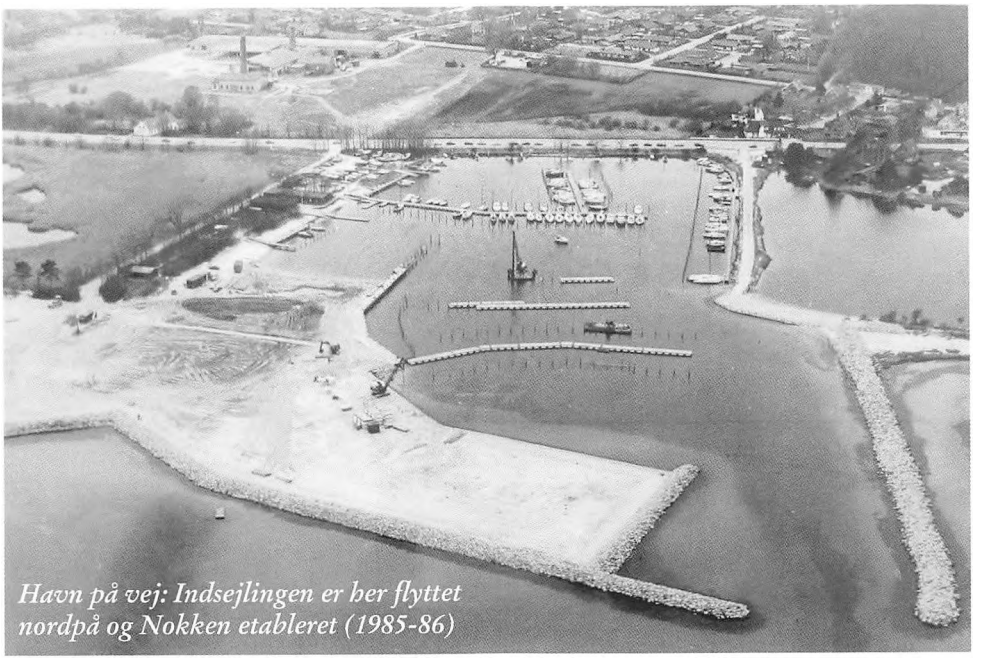

Havn på vej: Indsejlingen er her flyttet nordpå og Nokken etableret (1985-86)

NB-NYT EKSTRA

Nivå Bådelaug

Nivå Strandpark, som den kommer til at se ud i år. Tegning: Dan B. Hasløv fra byplankonsulent-firmaet Ib Andersen og Juul Møller i København.

Danmarks smukkeste havn

Værsågo' — her er hele herligheden: Nivå Strandpark som den i år kommer til at tage sig ud med strand, vand, havn med flere bådepladser end nogensinde og med masser af tumleplads for badegæster, sejlere, roere, dykkere, vandskiløbere, sospejdere, fritidsfiskere med flere — kort sagt et fritidsåndehul for alle i kommunen. Et sted for hele familien.

Med dette blad, der er omdelt til alle husstande i Karlebo Kommune har vi i Nivå Bådelaug ønsket at fortælle lidt om, hvad vi vil bruge »vores del« af Nivå Strandpark til og om, hvad Nivå Bådelaug står for. Det kunne jo være, at vi delte fritidsinteresse, og at det var noget for dig og din familie at være med.

I år er det unægteligt sejlernes interesset, der er blevet tilgodeset af de bevilligende myndigheder. Der er udlagt en ny flydebro, så der nu er blevet plads til omkring 200 både.

Bølgerne går som regel højt i kommunalbestyrelsen, når Strandparken er på dagsordenen. Stranden skal udbygges før havnen, lyder et af argumenterne. Med de fritidsinteresser vi dyrker i bådelauget, så vi naturligvis gerne, at havneprojektet til millioner af kroner blev realiseret samtidig med, at stranden udbyggedes. Det er nemlig en sammenhængende plan.

Det lader sig af flere årsager blot ikke gøre lige nu. Faxe Kalkbrud har indtil for få år siden ejet en stor del af området, og er ikke tilfredse med det tilbud, kommunen har fremsat på 300.000 kr. — Faxe vil have 32 mill. Indtil den sag er afgjort sker der ikke meget mere af anlægsmæssig karakter i Strandparken.

Med lidt god vilje er der indtil videre plads til alle de fritidsinteresser, der kan dyrkes på stranden og i havnen. Der er plads, men ikke pladser nok til de mange sejlere, der gerne vil have en fast liggeplads i Nivå.

Over 150 står fortsat på venteliste, og det er tvivlsom i, hvornår de kan komme til.

På de næste sider kan du læse, hvad vi i bådelauget får fritiden til at gå med. Der er sejlsport i alle afskygninger for medlemmer i alle aldre.

Tilstrømningen til juniorafdelingen er vokset over alle bredder. Stadig flere voksne søger sejlerskolen, der bliver sejlet kapsejlads, taget på langtur, fisketur, holdes hyggeaftener og -eftermiddage. Kort sagt: Nivå Bådelaug har på kun en halv snes år udviklet sig til en aktiv sejlklub. Der er sket meget, siden bådelauget etablerede sig på den åbne strand i Nivå Bugten i ~~1984~~ 1967.

Læs om det. Vær med, hvis du har lyst.

NB-NYT Ekstra blev uddelt til samtlige husstande i Karlebo Kommune i 1984. Klubben ville gerne have flere medlemmer - og det fik den! Sejlrenden ligger her stadig mod syd, den nye strand og Nokken er ikke etableret.

KARLEBO - NIVÅ
Redaktion: Milnersvej 44, Hillerød, tlf. (02) 26 31 00

Der arbejdes stadig med udvidelsen af Nivå Havn, men den officielle indvielse af havnen sker alligevel i morgen, søndag, når borgmester Henry Hansen klipper snoren.

(Foto: Anne-Sophie Rubæk)

Den udvidede havn i Nivå indvies i morgen

Det skete da, at formand Sønder og kasserer Faurholt indkasserede en pæn fortjeneste for St. Bededagsbroen, som blev lagt på kistebunden til fremtidige klubtiltag – bl.a. kunne man stille med mange hundrede tusinde til byggerierne på Nokken, materialehuset og klubhuset i 90'erne.

Bådejernes indskud til kommunen indgik også i det kommunale videreanlæg af havnen. Første spadestik til at flytte badestranden, ændre indsejlingen, skabe Nokken og de resterende broer blev taget i 1985 – og i foråret 1986 blev "Danmarks smukkeste havn" indviet af borgmester Henry Hansen på en vandcykel, der var udformet som kommunens vartegn, en svane.

Den stolte svane, Borgmester Henry Hansen og havnefoged Mogens Slott, indvier havnen i 1986

1987-1997
Bådelauget ekspanderer

Handicapsejlads i Nivå

Fra 1990 tilbyder Nivå Bådelaug endnu en aktivitet – nemlig handicapsejlads. Opmærksomheden er så stor, at bl.a. en EU-delegation på 20 medlemmer kommer forbi Nivå Havn.

Klubhus på Nokken

Op til Nivå Bådelaugs 25 års jubilæum i 1992 opstod ønsket om et klubhus på Nokken. Kasserer Hans Faurholt trådte igen i karakter, og via en kontingentforhøjelse stod bådelauget med 500.000 kr. plus masser af frivillig arbejdskraft.

Kapsejlads-arrangør

Nivå Bådelaug bliver i 1990-erne kendt som en god arrangør af kapsejladser. Og siden 1992 har Bådelauget hvert år været vært for mindst et DM eller andet større stævne.

Klubhuset skal bruges

Rammerne for klubhuset skulle udnyttes, og derfor blev Lagunen skabt som kantine med mulighed for at købe mad og drikke. Ikke alle medlemmer var enige i denne beslutning om brugen. En snes medlemmer dannede i stedet Nivå Tursejlere.

Surfere i Bådelauget

I 1995 meldte de 20 medlemmer af Nivå Surf Klub sig kollektivt ind i Nivå Bådelaug. Siden er aktiviteterne vokset til en afdeling på 120 surfere.

Havnen får flere faciliteter

Efterhånden som kommunen tog fat på udbygningen af den endelige havn, lykkedes det også at få flere faciliteter op at stå. I foråret 1985 fik NB en længe savnet mastekran ved sydbroen og i 1990 opstillede havnen en mastekran i forbindelse med servicekajen. Den er senere blevet erstattet af en større kran, som kan sø-sætte kapsejladsbåde helt op til 1600 kg.

Det specielle ved faciliteterne på havnen var imidlertid, at de fortrinvis var finansieret af bådelaugets medlemmer og andre søværts klubber på havnen – modsat andre idrætsforeninger, som fik anlæg og drift af f.eks. fodboldanlæg eller tennisbaner betalt af kommunen. Men holdningen var jo: Vi kan, vi vil – og vi gør det!

NB´s nybygninger er de første rigtige bygninger efter bestemmelserne i lokalplanen. Sommeren 1993

NB tager têten med handicapsejlads

Den første Olsen Twin er netop navngivet. "Maria" efter sin gudmor Maria Hundstrup. Sommeren 1994

I efteråret 1990 fik klubben en henvendelse fra Hørsholmhjemmet, som var et børne- og ungdomshjem for fysisk handicappede i alderen 6-20 år under Frederiksborg Amt, om et eventuelt samarbejde omkring sejlads i Mini-12 meter. Samarbejdet skulle foregå på den måde, at klubben uden de store problemer kunne få sponseret én eller to både og så lægge følgebåd og instruktører til. Hørsholmhjemmet ville selv stille medarbejdere og transport til rådighed.

Bestyrelsen var positivt indstillet over for dette samarbejde og et lille udvalg i juniorafdelingens regi gik videre med forhandlingerne for at afklare alle formaliteter i et kommende samarbejde.

Sejladsen kom for alvor i gang i foråret 1992, samtidig med at mange af klubbens medlemmer var engageret i byggeriet af det nye klubhus.

En af de første, der for alvor kom på vandet, var en voksen, Jens Hansen, der senere blev leder af afdelingen. Bådene var jo ikke kun forbeholdt børn og unge fra Hørsholmhjemmet, så da det rygtedes, at der var en ny aktivitet, specielt beregnet til handicappede, kom der flere nysgerrige for at se, om det var noget for dem.

Der var dog et par væsentlige mangler/ønsker, som skulle på plads, før forholdene var helt ideelle. Der manglede en rampe for kørestolsadgang til klubhuset.

Den skulle selvfølgelig have været der fra starten, men kom dog heldigvis hurtigt. Et andet ønske var en lift, der anbragt på broen ved bådenes plads, kunne bruges til at sætte besætningen ombord med.

Heldigvis bevilgede Folkeoplysningsudvalget allerede i foråret 1993 penge til en "personløfter", så nu skulle den rigtige model findes og monteres. Det lykkedes i løbet af sommeren, så der var glæde hos dem, der hidtil ikke kunne komme ombord uden problemer. Nivå Bådelaug havde fået søsat endnu en aktivitet, som skulle vise sig særdeles livskraftig.

Ret hurtigt var der 8-10 interesserede sejlere og heldigvis var der også en del hjælpere.

Meget synlig reklame for Nivå Bådelaug i Hørsholm Midtpunkt i 2000

Ved standerhejsningen i 1994 var der navngivning af en ny båd til handicapafdelingen. Det var også en helt ny bådtype, nemlig en Olsen Twin, som var en "forstørret Mini 12´er".

Den var særlig velegnet til sejlere med større handicap, fordi sejler og instruktør sad efter hinanden, og således kunne klubben nu også tilbyde helt uøvede sejlere at komme ud på vandet under trygge forhold.

Det var igen Dansk Sejlunion og Dansk Handicap Idrætsforbund, som havde stillet en af 6 nye både til rådighed for klubben, som en fortsat anerkendelse af det arbejde, der blev påbegyndt 3 år tidligere. Og bådene blev virkelig brugt, de blev brugt i næsten al slags vejr.

Der var stor opmærksomhed omkring afdelingen. Så stor, at der engang kom en 20 personers delegation fra EU for at se, hvordan handicapsejlads organiseres i Danmark.

Der var også gæster fra andre institutioner, som kom for at se på og prøvesejle. Med jævne mellemrum må også Mini 12 m afdelingen råbe op for at få instruktører og hjælpere nok, specielt da der i 1996 begynder at være udsigt til, at endnu en Olsen Twin kan dukke op i klubben. Og den kom da også i sommeren 1997, ved endnu en sponsors hjælp. En enkelt privat Mini 12 M var der også kommet, idet Jacob Monies havde anskaffet én. Han var allerede fuldbefaren sejler, da han i sin tid havde lært at sejle som dreng i Nivå.

Der har næsten konstant været omkring 10 sejlere, som har brugt bådene. Det er ikke muligt at have flere ad gangen, da det næsten altid har knebet med at få hjælpere nok. Det bør også nævnes, at både Jens Hansen og Flemming Hundstrup er blevet udnævnt til årets NB-er. Begge for deres store arbejde i afdelingen, som instruktører og for Flemmings vedkommende vedligeholdelse af grej og både i mange år.

Også uden for klubben har arbejdet i afdelingen vakt opmærksomhed, og det medførte, at Flemming Hundstrup i 2002 blev tildelt Karlebo Kommunes pris til "en person der har vist en prisværdig og engageret indsats for fritidslivet i Karlebo".

Afdelingen har i alle årene kørt meget stabilt og nåede i 2004 op på over 200 sejltimer, som var det højeste antal timer, der er blevet sejlet på en sæson siden starten. I alt 15 sejlere med støtte af 6 hjælpere var med til at opnå dette resultat.

Det vil fortsat være en glæde at se de små kvikke både på vandet i bevidstheden om, at de opfylder et behov hos en række mennesker, der stiller lidt andre krav til bådenes indretning, end de fleste andre gør.

"Maria" i frisk vind

Klubhuset bliver søsat

Det kneb pludselig med kommunens penge, da talen faldt på det klubhus, der naturligvis skulle ligge på Nokken i den nye havn. Men igen trådte kasserer Faurholt i karakter og fik vedtaget en kontingentforhøjelse, så man kunne stå økonomisk godt rustet til at bygge, hvis det trak ud med kommunen. Man ønskede at have et klubhus klar til 25 års jubilæet i bådelauget i 1992.

Og det blev det: Bådelauget stillede med 500.000 kr. af sparepengene til at få byggeriet op at stå og udførte selv færdiggørelsesarbejde inden- og udendørs for 300.000. Mange af de gamle medlemmer husker, hvordan de svingede malerkosten dengang.

Hans Faurholt, den mangeårige kasserer

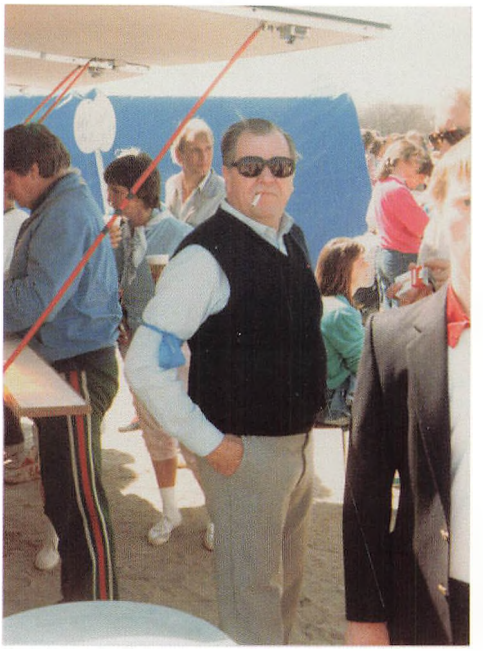

Det er det røde klubhus, der er klubbens vartegn på hjemmesiden i dag – og det er her, medlemmerne samles til hverdag og fest. Ja, selv om vinteren er der lys på havnen, for det er her, teoriundervisningen foregår, det er her, man kan få en gang stegt flæsk eller wienerschnitzel for en rimelig penge om torsdagen året rundt – eller superfin betjening dagen lang i hele sommerhalvåret. Og det er her, klubbens mange udvalg mødes og planlægger de mange aktiviteter.

Nivå Bådelaug bliver kendt som kapsejlads arrangør

Efter indvielsen af klubhuset i august 1992 begyndte en hektisk periode: Allerede i den første måned afviklede man et Hold-DM for optimister og et jolle-DM for 470-, 505- og Trapezjoller.
40 både med 80 mand på vandet og efterfølgende på land fyldte meget op i landskabet. Den tradition, der var skabt gennem den sidste halve snes år med stadig større optimistjollestævner, blev nu virkelig fulgt op.

Den daværende juniorleder (Hans Ole Skovsgaard) havde gennem sit virke i nogle år i Dansk Sejlunions Ungdomsudvalg fået skabt et netværk af kontakter, som på forhånd havde gjort Nivå Bådelaug så kendt, at sejlerne skulle prøve at sejle der, når der blev indbudt til stævner.

Og der blev virkelig skabt en tradition for at afvikle nogle gode stævner, også takket være et godt hold af klubmedlemmer – mange af dem havde også været blandt klubhusbyggerne – som syntes, at når vi nu havde fået så gode forhold, skulle de også bruges på bedste måde. Siden da har Nivå Bådelaug hvert år været vært for enten mindst et DM eller et andet større stævne.

I jubilæumsåret 2007 er NB også arrangør af UDM, der tæller 125-150 deltagere.

Stor aktivitet i klubben

Der var gang i aktiviteterne på alle områder vinter såvel som sommer, og standerhejsningen i april 1994 var et meget synligt bevis på den store og meget bredt favnende bunke af tilbud, som klubben gav sine medlemmer, for der blev navngivet hele 5 nye klubbåde. Bådene var finansieret dels ved lån i Dansk Sejlunion, dels ved egne midler og endelig var der flere sponsorer, der på forskellig vis bidrog til at alt dette kunne lade sig gøre.

Der var en ny optimistjolle, der var endnu en følgebåd, så der nu i alt var tre hurtiggående følgebåde, der var en nyindkøbt, men brugt Yngling til erstatning for den, der forliste under ret dramatiske omstændigheder under kapsejlads ved Skovshoved året før – heldigvis uden at nogen kom noget til – der var en Spækhugger til både Junior- og Seniorsejlerskolen, og endelig var der en helt ny Olsen Twin til Handicapafdelingen.

Spækhuggeren blev stillet til rådighed af daværende formand Niels Bech på særdeles favorable vilkår, og Olsen Twin var stillet til rådighed af Dansk Sejlunion og Dansk Handicap Idrætsforbund, som en anerkendelse af det arbejde, Nivå Bådelaug havde ydet siden starten på handicapsejlads i 1991.

Endelig var der præsentation af to nye 405-joller, som klubben havde leaset af Dansk Sejlunion, som efter mange års

tøven havde peget på denne jolletype som ny to mands ungdomsjolle. Jollerne skulle senere købes, hvis det viste sig, at der var det behov, som man troede på.

Det viste sig dog, at der ikke var tilstrækkelig interesse for at sejle i jollerne, så bådelauget trådte ud af leasingkontrakten, som der var aftalt mulighed for på forhånd. Ærgerligt, men samtidig skal det nævnes, at de gode tider, som så småt var begyndt at vise sig, også gjorde, at flere af de potentielle brugere købte egne joller.

NB var og er en breddeklub: Fester, revyer, Ynglinge på sommertur, optimister til kapsejlads på Esrom Sø

Endnu flere kapsejladser i Nivå

Nivå Bådelaugs ry som stævnearrangør – af gode stævner vel at mærke – fik 1994 endnu en bådklasse til at melde sig som interesseret. Denne gang var det IF- bådene, der ville prøve om rygterne talte sandt.

I det mest pragtfulde sommervejr deltog 41 både – det største antal, der nogensinde har været til et IF-DM – og med 5 gennemførte sejladser med varierende vind var også denne del af arrangementet særdeles vellykket.

Aftenkapsejladserne var midt i 90-erne inde i en god stabil periode med rigtig mange tilmeldte både, således i 1994 90 både, heraf 63 fra NB og 27 fra SB.

Det gode samarbejde mellem de to klubber, som var startet adskillige år tidligere, fortsatte på flere fronter - og gør det stadig i bedste velgående i jubilæumsåret 2007, uden at der dog er nogen, der tænker på en fusion af de to klubber.

IF-DM i magsvejr

Huset skal bruges!

I starten af 1993 indkaldte bestyrelsen til et medlemsmøde, hvor klubhusets fremtidige brug var dagsordenen. Mange medlemmer var mødt op for at give deres mening til kende. Ingen var i tvivl om, at huset selvfølgelig skulle bruges til undervisning på de mange forskellige hold – optimister, jollesejlere, kølbådsjuniorer, seniorsejlerskolen, informations- og instruktionsaftener m.v.

Men hvordan skulle der blive plads til at dyrke det sociale samvær på en mere uformel facon? Et forslag om, at udvalgene – som i det gamle klubhus – skulle stå for driften, vandt ikke gehør, da den udbredte holdning nok var, at behovet for åbningstider ville være meget større, end det kunne lade sig gøre at honorere på basis af frivillig arbejdskraft.

Gitte Faurholt i sit nuværende kokken på Trekosten

Der viste sig ret hurtigt et flertal for en model, hvor en person – medlem eller udefra kommende – kunne stå for driften og holde åbent de fleste af ugens dage, så det var muligt at købe sig et måltid mad og en kop øl eller kaffe. Lagunen var grundlagt!

Bestyrelsen opslog stillingen ledig og indgik senere på foråret en aftale med Gitte Faurholt (datteren af den navnkundige kasserer og nuværende indehaver af Trekosten) om at forestå "kantinedriften" foreløbig fra maj til oktober. Det begyndte at ligne noget af det, vi havde drømt om i lang tid – nemlig at få et sted, hvor man også på vej hjem fra arbejde f. eks. lige kunne dreje inden om og få en snak over en kop øl.

Så langt så godt, men ingen roser uden torne. Der opstod skærmydsler mellem Gitte, festudvalget og bestyrelsen, om hvordan køkkenet og klublokalet/kantinen skulle bruges. Mest af alt skete dette på grund af misforståelser og mangel på helt klare aftaler. Formanden – Niels Bech – prøvede at glatte ud og forklare, men det var tilsyneladende ikke nok. For desværre medførte balladen, at festudvalget trak sig.

Klubben sprænges på grund af klubhuset

Nu var der rigtigt lagt op til diskussionen på medlemsmødet, som blev afholdt i oktober 1993. Der var et stort fremmøde, og klublokalet syntes allerede for lille til de over 100, der var mødt op.

Mange gav udtryk for bekymring, om økonomien kunne holde til de investeringer, det havde været nødvendigt at foretage, for at få køkkenet til at fungere tilfredsstillende og – naturligvis – sundhedsmæssigt forsvarligt. En vejledende afstemning til sidst gav enstemmig opbakning til bestyrelsen til en fortsættelse af kantinedriften på de aktuelle vilkår.

De, som troede, at der nu var skabt bund for en fredelig udvikling, skulle snart få andet at tænke på.

På generalforsamlingen sidst på året 1993 var der stadig murren i krogene. Ved valget til bestyrelsen trak 2 af medlemmerne sig, da der blev stillet flere kandidater op, end der skulle vælges/genvælges. Det var folk, som var med i kredsen omkring det tidligere festudvalg. Klubhuset kunne virkelig skille vandene.

For kort efter generalforsamlingen kom der udmeldelser fra omkring 20 personer, alle med tilknytning til den del af tursejlerne, som mente, at klubhuset inkl. køkkenet skulle være frit tilgængeligt for alle medlemmer inkl. gæstesejlere fra andre klubber.

I februar 1994 var der valg til havnens kommunale forretningsudvalg, og der dukkede da for første gang kandidater op, som kom fra "Nivå Tursejlere". Så det blev nu en kendsgerning, at der var to "konkurrerende" klubber på sejlsportsområdet i Nivå Havn.

NT, som de hurtigt kom til at hedde, meldte dog klart ud fra starten, at de ikke ville beskæftige sig med ungdomsarbejde, men holde sig til de aktiviteter, der naturligt hørte sammen med tursejlads. Selv om flere NB-medlemmer flyttede til NT i løbet af den første sæson, var det ikke noget der mærkedes på medlemstallet i NB. Det nye klubhus og aktiviteterne, der foregik i og omkring huset, var så stor en succes, at det samlede medlemstal steg i løbet af året.

Det skulle også med tiden vise sig, at der ingen problemer blev med samarbejdet mellem de to klubber, hvad f. eks. det senere samarbejde omkring Fartøjsberedskabet viste sig at være et godt eksempel på.

Nivå Bådelaug mod år 2000

I foråret 1995 skød bestyrelsen et større projekt i gang, nemlig "Nivå Bådelaug år 2000".

Klubben var nu ved at være på plads med de daglige rutiner, så det var på tide at se på, hvordan man kom videre, når der nu ikke længere var de helt store og samlende anlægsaktiviteter på dagsordenen inden for den nærmeste fremtid.

Foran tv.: Poul Erik Lorentzen kaldet "Pelle" formand 1999-2002

I løbet af sommeren arbejdede en gruppe med senere formand Poul Erik Lorentzen som indpisker med at samle alle de idéer, der var dukket op blandt medlemmerne. Der var mange spændende forslag baseret såvel på helt akutte behov, der næsten skulle løses her og nu - som på mere langsigtede løsninger, som det både ville være godt at have og nogle, der inden for en årrække ville blive nødvendige at have.

Et af de forslag, der vakte en del debat, var faktisk en konsekvens af klubbens store succes som stævnearrangør. Traditionen med et stort stævne om året havde flere gange vist, at der var behov for at kunne huse op mod 200 mennesker inden døre. Det kunne kun lade sig gøre ved at opstille et telt, der kunne rumme det store antal. Ikke den bedste eller mest hyggelige løsning, men dog som regel acceptabel.

Derfor kom forslaget om at kunne overdække terrassen i forlængelse af klubhuset eller arealet mellem klubhus og materialehus også til at skabe stor debat.. Det ville ikke have været helt billigt, hvis det skulle have været lavet ordentligt, men der var også et par minusser i forbindelse med adgangen til materialehuset og køkkenet, som gjorde, at det ikke ville være den bedste løsning..

Et forslag om at udvide bade- og omklædningsfaciliteterne var blevet meget aktuelt, da surferne kom ind i klubben, som omtalt sidenhen. Endvidere var behovet for disse faciliteter også blevet tydeliggjort i forbindelse med de Jolle-DM'er, der havde været afviklet siden 1992.

Der kom andre særdeles relevante forslag: Flere og flere medlemmer i Sejlerskolen havde ikke båd selv og ville gerne sejle mere, hvis der f. eks var mulighed for at leje en klubbåd. Det medførte også store diskussioner i bestyrelsen, for bådene var der jo i princippet i form af klubbens 4 skolebåde. Men de skulle først og fremmest være til rådighed for Sejlerskolen.

Frygten gik specielt på, at man ikke kunne overholde sine forpligtelser over for sejlerskoleeleverne, som jo havde betalt for at kunne modtage fast undervisning. Det var ikke lige en udvidelse af flåden, der stod øverst på dagsordenen, for udvidelsen med mere plads til bad og omklædning trængte sig mere og mere på.

Kapsejlerne kunne også ønske at udvide flåden med to ens både, som kunne bruges til matchrace, der jo var blevet vældig populært i disse år, som en betydeligt mere spektakulær sejlsportsoplevelse, end man sædvanligvis bød på. Men også dette strandede hurtigt på grund af økonomien.

Et par andre – umiddelbart mere realisable forslag – skal også nævnes: Aktiviteter for medlemmer i den tredje alder. Det var ikke relevant for så mange på dette tidspunkt, men det skulle det blive, så jubilæumsåret må være det passende tidspunkt at tage dette op igen.

Fortsat støtte til og vægt på ungdomsarbejdet. Det har vist været det punkt, der i klubbens historie har kunnet samle den største enighed blandt medlemmerne. Der har altid været meget stor opbakning omkring ungdomsarbejdet, og det har da også været en glæde at se, at en del tidligere juniormedlemmer kommer tilbage til klubben, når uddannelse og etablering i øvrigt er overstået/godt i gang.

Endelig var der et forslag om at indgå i et landsdækkende Fartøjsberedskab, som Dansk Sejlunion havde taget initiativet til at koordinere. Der var forslag om, at etablere Fartøjsberedskabet i samarbejde med NT og Sletten.

Der blev efterfølgende fremlagt et meget grundigt gennemarbejdet katalog med en mængde forskellige forslag til både opstramninger af eksisterende og kendte aktiviteter, og eksempler på nye aktiviteter, som kunne implementeres i de følgende år.

Visionen var klar og tydelig:
Nivå Bådelaug skal stræbe efter at være blandt de 10 bedst fungerende klubber inden for den danske sejlerverden målt på:
1. Alment omdømme i sejlerkredse
2. Klubliv
3. Havn og faciliteter
4. Sociale og sportslige resultater af ungdomsarbejdet

Der var knyttet en lang række målsætninger til denne vision. Det vil føre for vidt at nævne dem alle, men et par af dem er alligevel så væsentlige og egentlig ganske karakteristiske for, hvad Nivå Bådelaug stod for fra starten og på mange områder stadig gør, bl.a.:
Kvalitet frem for vækst
Kunne tilbyde fritidssejlads i mange former til alle aldersgrupper
Skabe rammer så børn/juniorer/unge fastholdes i klubben
Være og bidrage til at klub og havn er kendt og velrenommeret på fritidssejladsens/søsportens Danmarkskort

Mange andre emner var nævnt, også et punkt om at "medvirke til den fortsatte udvikling af Nivå Strandpark til gavn for alle kommunens beboere".

Havnen havde fundet sit udseende med et antal klubhuse, opført efter bestemmelserne i lokalplanen, der lå til grund for hele Strandparkprojektet., men der skete stadig en udvikling med nye klubber, og andre klubber, der fik behov for at bygge.

Hele Strandparken er siden starten af 90-erne blevet et meget populært og meget søgt område, også fordi den "lille" strand, der kun er en fjerdedel af den oprindeligt planlagte, hører til blandt de bedre og meget børnevenlige på denne del af kysten.

På gode sommerdage er der ikke en parkeringsplads på havnen, og man skal godt over på den anden side af Strandvejen for at finde en plads.

Det er et problem, der nødvendigvis må løses ved at skaffe mere plads, og måske skulle man igen se lidt nærmere på de udvidelsesmuligheder, der ligger i den ikke helt udbyggede havn, som lokalplanen gav mulighed for kunne blive lidt større.

En god badestrand trækker også gæster til havnen

Surfklubben bliver til NB´s surfafdeling

Nivå Surf er på vandet mange gange om ugen

Tidligt i foråret 1995 kontaktede Nivå Surf Klub – der var blevet oprettet få år tidligere – Nivå Bådelaug med henblik på at etablere et nærmere samarbejde eller måske en fusion. Der blev holdt en række møder, ønsker og muligheder blev fremlagt og diskuteret.

De første surfere begyndte midt i 1980-erne at samles i det lave farvand midt i Nivå Bugt. De første år var der ikke noget formaliseret, man mødte bare op, når vejret var i sit es til surfing, men i 1991 dannede en række entusiastiske surfere Nivå Surfklub.

"Vi sejlede bare. Det var noget af en pionersport, hvor vi blot glædede os over at flyve hen over bølgerne. Men efterhånden opstod først ønsket om, at vi dyrkede surfsporten i klubregi, uden at vi dog var meget for det administrative. Siden hen forsøgte vi at få vort eget klubhus, og derfor var tanken nærliggende at blive en del af Nivå Bådelaug. Og efter generalforsamlinger både i surfklubben og i Bådelauget meldte vi os den 10. maj 1995 kollektivt ind i Nivå Bådelaug", fortæller Steen Buck Hansen, der gennem alle årene har været formand for surferne.

"Ud af vor klubkasse betalte vi kontingent for alle 20 daværende medlemmer, og resten af klubformuen anvendte vi til at købe nyt skoleudstyr. Gennem årene

har vi brugt mange kræfter på at undervise nye surfere, og det har været stærkt medvirkende til, at surfafdelingen i dag har over 120 medlemmer", siger han.

Rammen om surf-afdelingens aktiviteter på land er i dag klubhuset Mistralen – navnet på den franske passatvind, som surferne elsker at sejle mod. Klubhuset er opført i 1998 til deling mellem ynglinge-sejlerne og surferne, men ingen havde for knapt 10 år siden drømt om, at surf-sporten på Nivå Havn ville få så stor en tilgang.

I Nivå Bådelaug er det hovedsagelig motionister, der tager en tur på surfbrædderne, men i de sidste år er der også kommet enkelte konkurrencesurfere til: "I dag har vi en meget stor pladstrængsel, både når det gælder omklædningsfaciliteter og opbevaringsforhold. Det er nogle forhold, vi gerne så løst hurtigst muligt", slutter Steen Buck Hansen.

Surf-afdelingen er blevet et meget spektakulært indslag i hverdagen i Nivå Bugten.

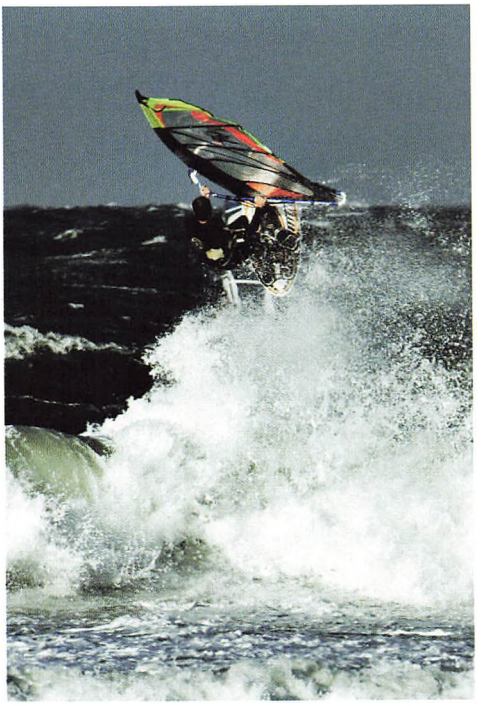

Steen Buck Hansen i sit rette element på surfbrættet

Det gode flade vand er ideelt til denne sportsgren og i de senere år har Kitesurfere med deres store mangefarvede skærme fyldt godt i billedet, når man passerer Nivå Bugten. Det ser utroligt flot ud, og det er en god reklame, der trækker folk på havnen.

Det lave vand i Nivå Bugten er ideelt, når man skal lære at surfe

1997-2007
Endelig er NB blevet voksen

Fartøjsberedskab i Øresund

I et samarbejde på tværs har Fritidsfiskerne, Tursejlerne og Bådelauget skabt "Fartøjsberedskabet Sundet Nord Nivå Havn" med 15 både og 50 besætningsmedlemmer, der er parat til at assistere myndighederne ved en nødsituation på Sundet.

Rejsegilde på Mistralen

I en aktiv klub som Nivå Bådelaug er pladsen altid knap. Med Mistralen fik ikke mindst surfere, men også optimister og jollesejlere i 1998 deres eget hus. Igen med en stor indsats fra medlemmer.

Gang i visionerne

Et halvt hundrede medlemmer er med til at give deres bud på fremtiden, da bådelauget sætter visionerne på dagsordenen.

Aktiviteter på Nokken

I Nivå Havn er der skabt masser af aktiviteter både i klubberne og blandt de forretningsdrivende, der har etableret sig med restaurant, kiosk, bådtilbehør og bådsalg.

Ungdomsarbejdet trives

Der er plads og muligheder for et sejlerliv for unge som voksne i Nivå Bådelaug. Sejl optimist eller juniorkølbåd som ung eller deltag i seniorsejlerskolen.

Fartøjsberedskabet

Fra starten var der lagt op til, at Fartøjsberedskabet skulle foregå i et samarbejde med andre klubber på havnen, og i foråret 1997 var man kommet så langt, at "Fartøjsberedskab Sundet Nord Nivå Havn" blev officielt godkendt. Fritidsfiskerne, Tursejlerne og Bådelaugets medlemmer tilmeldte efterhånden ca. 15 både, som tilsammen havde omkring 50 mand tilknyttet som besætning.

Det er en aktivitet, der knytter mandskaberne sammen på den måde, at alle færdighederne vedligeholdes gennem kursus og øvelser i eget regi eller sammen med Marinehjemmeværnet i Helsingør, som er den nærmeste myndighed, der arbejdes sammen med.

Øvelser på land i radiokommunikation, førstehjælpskurser, mødeaftener med repræsentanter fra Søværnets Operative Kommando, lige som øvelser på vandet i eget regi eller – som det er sket flere gange siden starten – i samarbejde med Marinehjemmeværnet.

Heldigvis har der ikke været brug for beredskabet mange gange. Der har været tale om et par afhentninger af både, som havde fået motorstop o. lign. Men desværre blev beredskabet ikke tilkaldt den eneste gang, hvor der virkelig var brug for det. Om det havde betydet den afgørende forskel i den situation, hvor en af vores surfere forsvandt og senere blev fundet druknet, er umuligt at afgøre. Det er en kendsgerning, at politiets tvivl om alvoren i situationen var årsag til, at der blev sat alt for sent ind.

Det medførte efterfølgende, at Beredskabet på opfordring fra og i samarbejde med Søfartsstyrelsens Opklaringsenhed udarbejdede en vejledning, som fortalte i nogle ganske få punkter, hvad man som sejler eller borger – også uden særligt maritimt kendskab – kunne gøre, hvis man blev vidne til en situation, som krævede assistance fra myndighederne.

Vejledningen blev trykt i en "vandtæt" udgave og udleveret til medlemmerne. Desuden sidder der et par tavler på havnekontoret, som i stor udgave viser teksten. I jubilæumsåret er Nivå Beredskabet lidt spændte på, om de lokale myndigheder stadig husker os, når alle sammenlægningerne indenfor politi og kommuner er faldet på plads.

Masser af tursejlads

NB har gennem mange år haft et turudvalg, som i starten arrangerede en enkelt sejlads eller to i løbet af sæsonen. Det var ofte i form af en navigationssejlads, som blev afviklet som en konkurrence. Andre ture blev planlagt og gennemført med arrangerede lege for børn og voksne samt fællesspisning. Derudover stod udvalget for arrangementer om vinteren som foredrag, tovværksaftner, motorpasning og lignende.

I vinterperioden arrangeres stadig foredrag, og udover et foredrag med Troels Kløvedal har Svend Billesbølle været forbi og fortælle om sin jordomsejling, Bent Lyman har fortalt om sejlads med sin meter-båd Ghoster. Anders Høegh Post og Finn Wiberg Jørgensen har fortalt om tursejlads i deres gamle spidsgattere af træ, Marianne og Tat. René Sobiecki fra Nivå Havn har fortalt om sin tur til Færøerne i en 24 fods spidsgatter. I år 2006 var der foredrag om den 62 fods Roselina fra Egå, som er på vej Jorden Rundt.

I den sidste ti års periode har weekend-turene udviklet sig til et uforpligtende fællesskab omkring fem til seks planlagte ture, hvor Pinseturen i disse år er gået til Mölle ved Kullen. Den tradition har betydet, at der altid er mange deltagere og i enkelte år med godt vejr har der deltaget ca. 90 personer fra ca. 40 deltagende både.

Turdestinationerne har været mange og strækker sig fra Hallands Vaderö i nord til Malmö og Dragør i syd. Mange af havnene på begge sider af Øresund er blevet besøgt, og afriggerturen i oktober er altid planlagt således, at det er muligt at komme inden døre i et lånt klubhus.

Turene er uformelle og uden tilmelding. Der sluttes op om skippermødet som altid er kl. 10.00 og det er ligeledes blevet en tradition, at der er fællesspisning om aftenen, oftest er det grillmad, der er på menuen, hvor hver enkelt båd kommer med sin egen mad og drikke.

Der er i de seneste år lavet en årlig folder, som deles ud til medlemmer ved sæsonens start, og som beskriver turenes mål og datoer for sejladserne.

Pinsetur til Mølle

Morgenmad i fremmed havn

Hygge og grill i Mölle

God vind

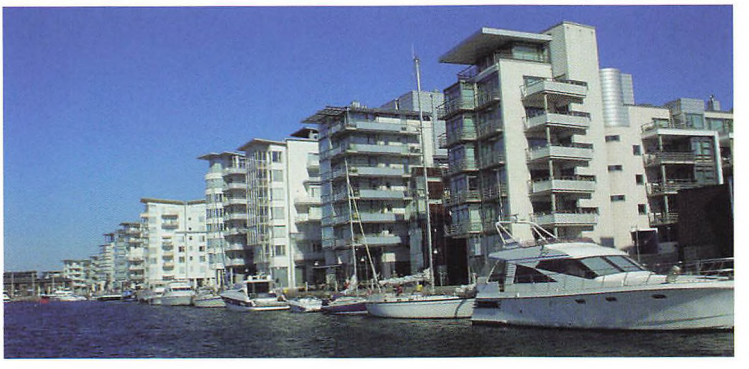

Malmø

Behov for mere plads

I 1997 havde klubben 30 års fødselsdag, og man kunne glæde sig over, at de sidste 5 år med det nye klubhus havde været rigtigt gode. Huset var blevet det faste omdrejningspunkt for rigtigt mange aktiviteter: Medlemsmøder, generalforsamlinger, foredrag, undervisning, viseaftener, kapsejladsafslutning mandag og onsdag – og Lagunen, som klubkantinen var kommet til at hedde, blev brugt flittigt.

Klubhuset var blevet hjemsted for optimister, jollesejlere, kølbådsjuniorer, sejlerskoleelever, handicapsejlere, kapsejlere, private bådejere m.v. Men der meldte sig allerede behov for mere plads – ikke mindst til surferne, som kun havde en container til materiel på stranden. Der var også brug for et undervisningslokale mere og bade- og omklædningsrum til optimister og jollesejlere, så snart så de første skitser til Mistralen dagens lys.

Men igen skulle medlemmerne på banen og yde et stykke arbejde for at holde prisen nede – som så ofte før i klubbens historie. Allerede den 28.11.1998 var man nået så langt, at der kunne holdes rejsegilde. Huset var egentlig bygget efter samme principper som vores materialehus fra 1991, hvor medlemmer faktisk lavede det HELE, inkl.blanding og støbning af beton, simpelthen for at spare penge.

Der bygges igen. Mistralen i november 1998

Denne gang havde man dog haft en entreprenør til at lave støbe- og afløbsarbejdet, inden medlemmerne tog over med tømrerarbejdet. Der blev præsteret 2000-3000 arbejdstimer fra medlemmernes side, inden bygningen kunne indvies i maj 1999.

Endnu en gang havde medlemmerne bevist, at de kunne, de ville – og de gjorde det!

Masser af frivillig afbejdskraft - igen!

Atter gang i visionerne

Arbejdet med at diskutere visioner blev genoptaget, så det, der tidligere hed "Nivå Bådelaug mod år 2000" , nu kom til at hedde "Hvor sejler vi hen?". En udvalgt skare af klubbens aktive udvalgs- og bestyrelsesmedlemmer blev inviteret til et seminar i januar 2000, hvor man skulle diskutere og forholde sig til "NBs 5 udfordringer":

1. Være en breddeklub og sikre en accepteret balance mellem klubliv og et aktivt sejlsportsliv

2. Sikre den fortsatte tilgang til sejlsporten gennem et aktivt ungdomsarbejde,herunder fastholde og tiltrække unge sejlere ud over junioralderen

3. Skabe tilbud til medlemmer, som ønsker at sejle under former, der ikke er økonomisk og/eller tidsmæssigt belastende

4. Fremme breddekapsejlads (fun races) – herunder tilgang af gaster, så flere både kan komme ud at sejle

5. Hvorledes fremmes andre søværts aktiviteter end kapsejlads?

50-60 deltog i seminaret, som havde forskellige oplægsholdere, også udefra.

Der var stor enighed om, at det især var ungdomsarbejdet, der skulle fokuseres på – af flere grunde: Dels var årgangene ikke længere så store, dels var der enormt mange tilbud til de unge – som havde en tendens til at foretrække at sidde i tørvejr foran computeren og snakke med hele verden, frem for at være fysisk aktiv og blive kold og våd på vandet. Det gjaldt om at gøre det mere attraktivt for børn og unge at sejle.

Et – og måske nok så væsentligt – punkt var, at gennemsnitsalderen på bådejerne i dette år var 52 år, hvorfor det ikke længere var deres børn, der var "børn" på havnen. Det er iøvrigt et forhold, der ikke er ændret meget siden, for det er stort set de samme bådejere, der er i havnen i dag. De er bare blevet tilsvarende ældre, derfor er det relativt få yngre med børn og unge til juniorafdelingen, der er kommet til.

På generalforsamlingen i februar 2000 gennemgik man alle de ideer og forslag til tiltag, som visionsarbejdet havde frembragt – og der var stor opbakning til at føre så meget som muligt ud i livet.

Klubben havde mange engagerede medlemmer, der både vil sejle og diskutere visioner

Mange vellykkede stævner

Sommeren 1997 bød på flere vellykkede stævner, hvor der var så forskellige båd-typer som 101, Maxi, Fenix, Grinde, Accent og Wayfarerjoller på banerne, dog ikke på én gang. Der var hårde dyster om dagen med jazz og liv til langt ud på natten i og omkring klubhuset.

Også for kølbådsjuniorerne var det en god sommer. Flåden blev udvidet med Yngling nr. 5, takket være ildsjælen Anker Schrøder, som stod for kølbådsafdelingen – og der skete en helt fantastisk udvikling med de unge, som virkelig fik lært at håndtere bådene under alle vejrforhold.

Et af resultaterne var, at en Nivåbåd vandt JDM – den målrettede træning gav resultater.

I 1998 kunne juniorafdelingen fejre sit 25 års jubilæum. Det skete med stor festivitas og afholdelse af Junior DM i kølbåd, som løb en hel uge. Det var et af de mest vellykkede stævner, NB til dato havde holdt, det var tilmed strålende vejr – og der var stor ros til arrangørerne, da sejlerne tog hjem.

I 1999 var der atter stævner i Nivåbugten – DM for IF både og for Yngling med pigebesætninger. Nivå Bådelaug havde for alvor fået ry for at være gode til at arrangere gode stævner…

Ynglingene dyster benhårdt

Aktivitet i klubhuset - også om vinteren

Der var også gang i klublivet om vinteren. Ud over undervisning for optimister, kølbådsjuniorer og seniorsejlerskolen var der mange fælles arrangementer – spændende lige fra den traditionelle nytårskur og jazz-aftener over diverse maritime foredrag og beretninger fra sejlads andre steder i verden til fælles ski- og skøjteture.

Mange af disse ting foregår stadig – men den selvironiske motionsaktivitet, "flytte-delle-løb" (af nogle kaldet flytte-delle-gang), er desværre gledet bort. Flytte-delle-løb blev ellers afholdt over flere år med en lille, men trofast skare af medlemmer, som mødtes ved klubhuset hver weekend i vinterhalvåret og "løb" sig en tur – som regel gik turen til molefyret på Sletten havn, hvor der gerne vankede en lille en at varme næsen på.

Lagunen blev i 2004 overtaget af brødrene Kenneth og Martin Larsen, som har formået at gøre stedet til et naturligt samlingspunkt også om vinteren – blandt har de ofte stegt flæsk med persillesovs eller wienerschnitzel på menuen om torsdagen. Og mange medlemmer benytter sig af muligheden for at holde private arrangementer i klubhusets restaurant – runde fødselsdage, familiefester, julefrokoster o.s.v.

Desuden er klubhuset og klublokaler på 1. sal, Oasen, hjemsted for bestyrelsesmøder og møder for klubbens mange aktivitetsudvalg. Og der er også hyppigt folk i sekretariatet over Lagunen, hvor frivillige sørger for regnskaber, medlemsinformationer og utallige andre praktiske gøremål.

Brødrene Kenneth og Martin Larsen overtager Lagunen i 2004

Nokkens udvikling

Ingen sejlklub kan klare sig uden gode havnefaciliteter. Der var allerede ved udarbejdelse af lokalplanen i 1978 taget højde for, at den yderste del af landområdet mellem de to bassiner (Østbassinet ud mod Sundet "mangler" stadig) skulle fungere som et område med en række funktioner fælles for alle havnens brugere.

Endnu inden den egentlige havneudbygning fandt sted, var der mange år iskiosk ved den nordlige tange, hvor også B-broen ligger. Det var jo her, adgangen til stranden var indtil 1986, hvor den store udvidelse til de havnebassiner, vi kender i dag, fandt sted.

Der var også en – relativt primitiv – toiletbygning, der lige som B-broen også kun skulle være midlertidig. Men den ligger der stadig, lige som B-broen og tjener absolut en funktion på grund af den lange afstand til Nokken.

Da havnen blev udvidet, blev bådelaugets havnefoged Mogens Slott kommunalt ansat, og fik både bolig og kontor i en villa, der lå lige ved siden af udgangen til den daværende strand.

Efter at bådelaugets materialehus var bygget i 1991 og umiddelbart efter klubhuset i 1992, kom der gang i flere byggerier på Nokken. Den tidligere søspejdergård

Havnekontoret, Bådeudstyrsforretning og Nivå Bådelaug

blev flyttet til sin nuværende placering som havnekontor ved mastekranen i oktober 1993, og vandskiklubbens hus helt ude ved indsejlingen fulgte snart efter. Siden da er det gået slag i slag:

Hans Olsens containerbutik blev til en rigtig bygning med kiosk og bådudstyr. Tursejlernes klubhus blev bygget. Bådelaugets bygning til surferne og jollesejlerne, Mistralen, var endnu engang resultatet af medlemmernes frivillige indsats. Vandskiklubben blev udvidet.

Og sidst, men ikke mindst ville Gitte Faurholt efter 8 gode år i Lagunen have foden under eget bord og byggede restaurant Trekosten med udsigt over indsejlingen og hele det nordlige Øresund. Den trækker mange mennesker til havnen, som på den måde får tilført endnu mere liv.

Meget er blevet etableret, og noget mangler stadigvæk.

Først og fremmest springer det i øjnene, at der er alt for lidt plads til de mange aktiviteter, der rent faktisk foregår. Takket være de mange forskellige klubbers tilbud til medlemmerne, kommer der mange mennesker på havnen året rundt.

Derudover har rigtig mange mennesker fået øjnene op for de kvaliteter, der i øvrigt er i Nivå Strandpark, som hele området er kommet til at hedde. Den lille, men meget børnevenlige strand, trækker rigtigt mange mennesker til på de gode sommerdage, og det medfører naturligvis kamp om P-pladserne, for sejlerfolket vil jo også gerne ud på Sundet på de samme gode dage.

Det store ønske for den nærmeste fremtid må derfor være, at det fortsatte gode samarbejde mellem havnens klubber, forretningsudvalget og den nu dobbelt så store "nye" Fredensborg Kommune kan udmønte sig i, at kapaciteten på området tilpasses behovet.

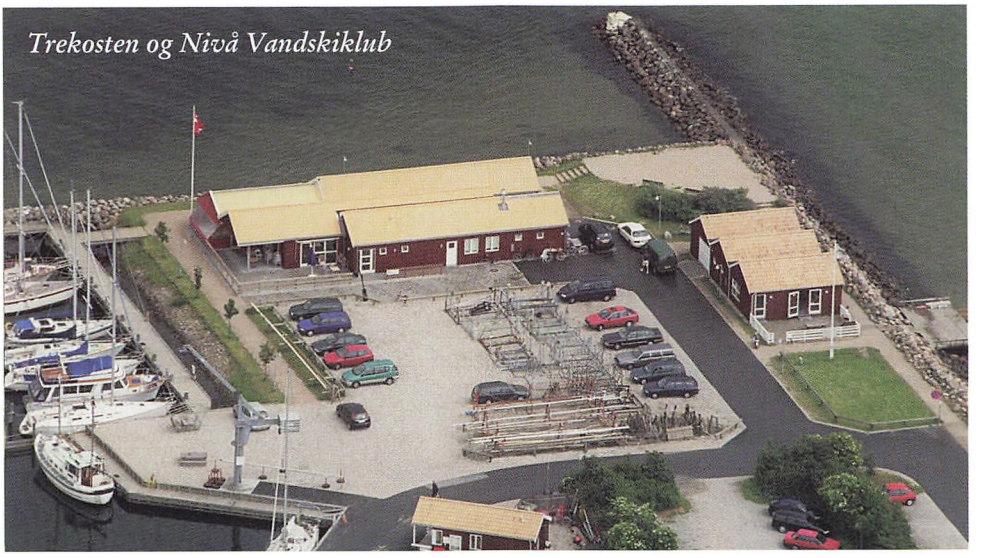

Trekosten og Nivå Vandskiklub

Optimister i det 21. århundrede

Kæntringsøvelser i svømmehal er en fast del af undervisningen for optimisterne

I Nivå Bådelaugs optimistafdeling er der plads og muligheder for alle. Sejlerne træner et par gange om ugen, og de er opdelt efter deres niveau og interesse for kapsejlads. Målet med træningen er at få nogle dygtige og motiverede sejlere. Kapsejlads er en god måde at se resultaterne af sin træning. Sejlerne træner derfor kapsejlads, og de opfordres til at deltage i så mange kapsejladser som muligt. Hvis man har opnået at blive Optimist A-sejler, er der en god sandsynlighed for, at man vil fortsætte med at sejle som ung og senere som voksen. Et mål i optimistafdelingen er derfor at få mange A-sejlere.

Bådelauget har for år tilbage vist gode resultater på kapsejladsbanerne. Gennem nogle år var kapsejladsen ikke prioriteret så højt, og Nivå-optimister deltog hovedsagelig kun i lokale stævner. I de seneste par år har man dog prøvet at motivere til mere kapsejlads, og det har foreløbig givet klubben 3 A-sejlere, hvoraf en også deltog i Nordisk mesterskab.

Det har været – og er stadig - en vanskelig proces, fordi NB som klub har svært ved at give tilstrækkelige træningsmuligheder for de sejlere, der vil gøre sig gældende i A-feltet. Som for mange andre mindre klubber sker det, at de dygtigste og mest motiverede sejlere flytter til de store optimistklubber, hvor de kan få den træning og konkurrence, de ønsker.

Derfor er det det en stor fornøjelse, at det i de seneste år er lykkedes at fastholde A-sejlerne, fordi NB nu har fået et rigtig godt samarbejde om træningen med Sletten Bådeklub. Tilsammen har de kunnet mønstre nok motiverede A-sejlere til at give en spændende og udfordrende træning. Sejlerne har desuden deltaget i mange af de træningslejre, der afholdes rundt i landet, og det giver dem foruden en god og varieret træning også mange nye kammerater med fælles interesser.

Piger og drenge træner sammen og deltager i kapsejladser på lige vilkår. Det er først, hvis de skal sejle DM eller NM, de bliver delt. Det er en stor styrke for fællesskabet i sporten. I Nivå Bådelaug fordeler optimistsejlerne sig næsten ligeligt mellem drenge og piger. Og i de senere år har der været 20-25 optimister hver sæson.

Foruden træningen afholdes andre arrangementer: En sejltur til Ven i en optimistjolle er en stor bedrift, og overnatning i telt på øen med sejlerkammeraterne giver nogle gode oplevelser med hjem.

Til videonatten gælder det om at holde sig vågen længst og se så mange film som muligt – og så ellers bare have det hyggeligt. Hyggeligt er det også ved juletid med risengrød, pakker, juletræ og julemanden, som kommer sejlende til Nivå.

I år 2007 findes mange fritidstilbud for børn og voksne. Mange har flere interesser, de dyrker i fritiden, som på denne måde bliver meget skemalagt. Sejlsport og især optimistsejlads passer på mange måder dårligt til den livsstil. Sejlsport er ikke nemt tilgængelig. Der skal oparbejdes en del færdigheder, før man føler, der er styr på det. Sporten er desuden tidskrævende, idet der går meget tid med forberedelse, og når man er på vandet, er man i øvrigt meget afhængig af vejret. For optimistsejlerne kræver det endda også, at forældrene hjælper til, da der er mange opgaver, som børnene ikke selv kan klare.

Det betyder selvfølgelig, at nogle aldrig kommer så langt med sejlsporten, men det betyder til gengæld også, at for de resterende bliver det en livsstil. Det gør forskellen på sejlsport og mange andre fritidstilbud. Sejlsport er ikke noget, man "går til" – Man ER sejler.

NB's optimister har både været til VM og NM. Her er det NM

Næste step i sejlerlivet: Juniorkølbåd

Der kommer en dag, hvor man bliver for stor til at sejle optimist - og her er det vigtigt, at man får et nyt attraktivt sejlertilbud som ung. For dansk sejlsport er afhængig af, at de unge sejlere fortsætter og holder fast ved interessen – ellers kommer vi til at mangle et generationsskifte.

Derfor lægger Nivå Bådelaug også stor vægt på at fastholde og tiltrække større børn. Gennem årene har der været prøvet med forskellige jolletyper, men for tiden er det alene juniorkølbåde, der satses på. Klubben har i jubilæumsåret 4 stk. af slagsen, og efter et par underdrejede år, hvor nogle af de dygtige og ambitiøse unge forlod klubben for at sejle i klubber med større ungdomsafdeling, er ynglingene atter på vej op – både med skolesejlads og kapsejlads.

Nye bådtyper er på vej til de unge sejlere

Ynglingebådene giver nogle fremragende muligheder for at lære at sejle kølbåd, tage duelighedsbevis, deltage i kapsejlads eller bare at sejle hyggeligt sammen med jævnbyrdige kammerater. Nøglen til succesrigt ungdomsarbejde er jo, at der er en jævn aldersfordeling blandt sejlerne, så der både er nogle større at se op til, nogle jævnaldrende at holde sammen med, og nogle yngre, som ser op til en.

Nivå Bådelaug ser derfor også frem til at afholde UDM her i jubilæumsåret, hvor der kan komme deltagere fra alle ungdoms bådklasser – Ynglinge, Europajoller, Laserjoller, 29-er og 470-er. Der forventes 125-150 deltagere, som skal sejle på 2 baner - så der bliver atter brug for den aktive medlemsskare til dette store arrangement i eftersommeren.

I øvrigt har ungdommen også et alternativt sejladstilbud i NB: Nemlig brætsejlads i Surf afdelingen. Som omtalt andetsteds i dette skrift tæller surferne også rigtigt mange medlemmer – og rekrutterer mange nye til Nivå Bådelaug.

Store udfordringer til besætningen!

Sejlerskolen still going strong

Øvelse gør mester - også i sejlerskolen. Man skal kunne gå ind og ud for sejl - selv i let vind!

Siden opstarten af Seniorsejlerskolen har den undergået en fortsat udvikling under kyndig ledelse af forskellige sejlerskolechefer, som løbende har bragt nye ideer på banen for fortsat at tiltrække såvel elever som instruktører.

Antallet af både er også blevet udvidet: I første omgang overtog sejlerskolen spækhuggeren Samson fra kølbådsjuniorafdelingen under forudsætning af, at juniorkølbådsafdelingen stadig kunne disponere over den ved behov. Senere kom så spækhuggeren Sally til, således at sejlerskolen i dag råder over 4 både til skolesejlads.

Der er også kommet flere aktiviteter til, så i dag underviser man både i grundlæggende sejlads og videregående sejlads, pigekapsejlads (mandag) og kapsejlads (onsdag). Om vinteren er der navigationsundervisning for 1 – 2 hold samt yachtskipper 3 undervisning, når der er tilmeldinger nok. Elevtallet i 2006 var således 40, fordelt på grundlæggende sejlads, videregående sejlads og kapsejlads.

Om sommeren har sejlerskolen gentagne gange stillet hold til kapsejladsen Sjælland Rundt. Ligeledes har der været arrangeret sejlerskoleweekends, hvor ele-

Samson stævner ud

verne har fået mulighed for at afprøve sejlads på længere distancer samt anløbe fremmede havne. Der har bl.a. været ture sydover til Christianshavn og nordover til Mölle Om efteråret har der været arrangeret natsejlads for at give eleverne indblik i, hvordan der skal navigeres i mørke og dermed få syn for det, de lærer i navigationsundervisningen.

Sejlerskoleeleverne havde i mange år deres egen sejlerskolefest, hvor sæsonen blev rundet af med god mad og drikke samt en svingom, og hvor de nyudklækkede sejlere fik udleveret deres dueligheds beviser. Denne fest er nu integreret i afriggerfesten.

Som et festligt punktum på sejlersæsonen har sejlerskolen indført at udnævne Årets Elev, som skal være en person,der som året igennem har gjort en afgørende forskel både i forhold til sejlerskolearbejdet og i forhold til klubbens øvrige aktiviteter. De pågældende elevers navne bliver indgraveret på en plade og ophængt på en halvmodel af en folkebåd i Lagunen.

Mumm Cup 2006 set fra pigebesætningen på Samson

Hvad bringer fremtiden?

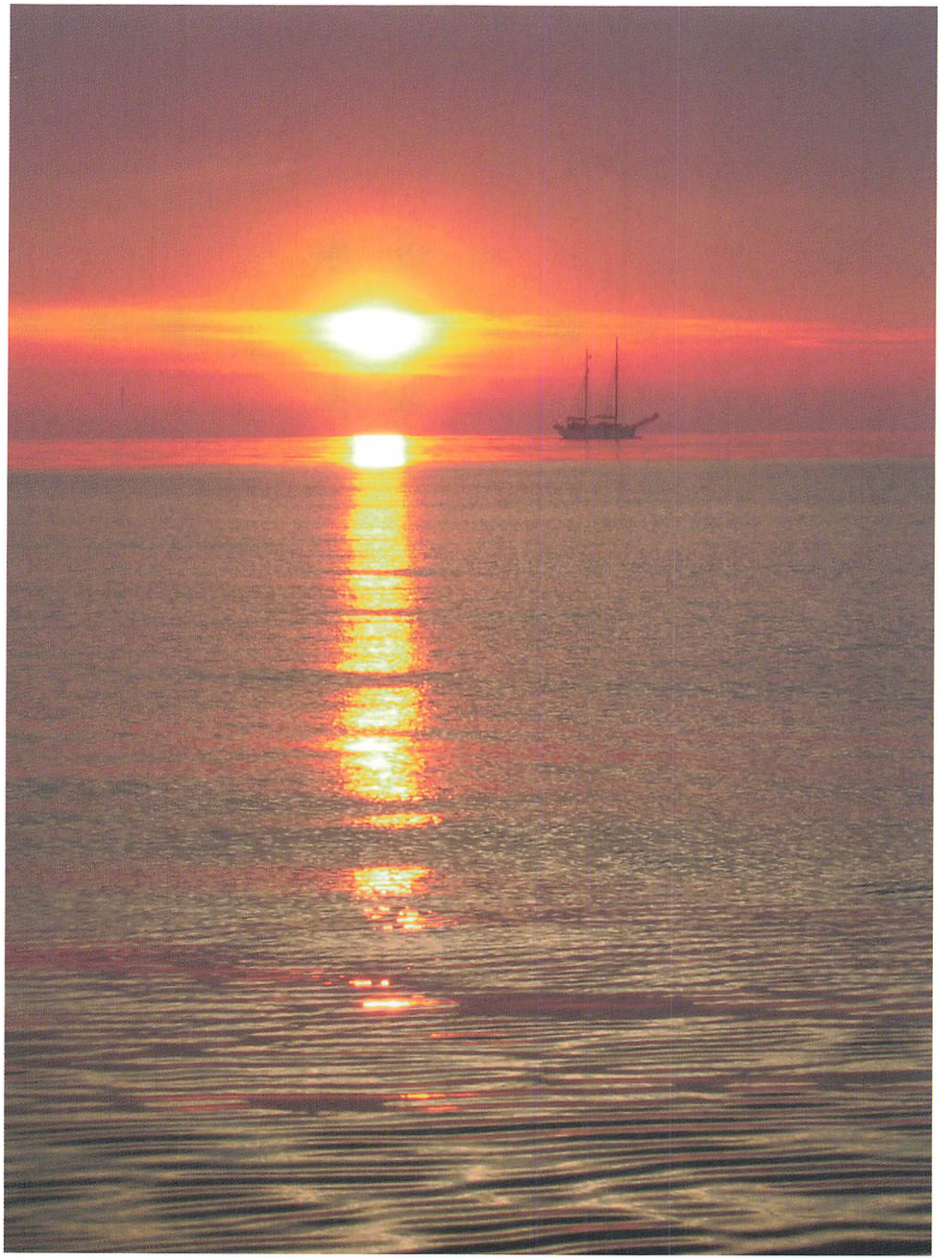

Samarbejde på tværs ved Øresund

Jørgen Skovmand - Nivå Bådelaugs formand siden 2002

Samarbejde mellem klubber både i Nivå Havn og i nabohavnene, øget ungdomsarbejde og bedre faciliteter for sejlere og surfere på havnen er blandt de visioner, som Nivå Bådelaugs formand, Jørgen Skovmand, har for de næste 10 år.

"Visionerne for Nivå Bådelaug skal dannes på basis af, at vi er en gruppe mennesker, der har en fælles interesse – nemlig at dyrke sejlsport og surf. Vi kan i fællesskab opleve en tilfredshed i at se tingene lykkes og at vi når de fælles mål, som vi har sat. Det gælder inden for alle vore aktivitetsområder, hvad enten det er surf, ungdomsarbejde, kap- eller tursejlads", siger Jørgen Skovmand.

"Alt hviler således på fælles interesse og frivillighed, og derfor er det medlemmerne selv, der skal udfylde rammerne. Da alle vore aktiviteter er bygget op som fritidsinteresser, må medlemmerne nødvendigvis tage deres tørn for at få det hele til at fungere, skønt vi med hensyn til ungdomsarbejdet næppe undgår – på samme vis som andre idrætsklubber – at honorere trænerne", tilføjer han.

Tilskudsrammer

Formanden for Nivå Bådelaug har samtidigt noteret sig, at de nuværende tilskudsrammer gør det lidt svært at drive søværts ungdomsarbejde, når en træner måske er ude i en kølbåd med to-tre

unge sammenholdt med, at en fodboldtræner kan have 22 unge sammen på en fodboldbane. Men kommunetilskuddet beregnes nu engang efter antallet af deltagere i aktiviteten.

"Det er altså ikke nok at have faciliteterne til at dyrke sejlsporten. Bådelauget har gode ressourcer i form af både, klubhuse og udstyr, men for at få ungdomsarbejdet til at fungere bedre har vi brug for flere frivillige ledere – typisk er det jo forældrene, der stiller sig til rådighed. Vi anvender mange penge på ungdomsarbejdet, men får ofte for lidt ud af det – ikke mindst fordi vi mangler entusiastiske frivillige ledere. Ungdomsarbejdet koster os over 100.000 kr. om året, og det er bl.a. driften af vore fire følgebåde, der vejer tungt i regnskabet. Følgebådene er en nødvendig forudsætning for ungdomsarbejdet, idet sikkerheden skal være i top, når vore børn og unge skal på vandet", siger Jørgen Skovmand og fortsætter:

"Derfor har vi i Nivå Bådelaug brug for sponsorpenge. Vi har skabt en ordning med klubsponsorer for at skaffe midler til ungdomsarbejdet, og en række virksomheder har allerede sagt ja til at betale minimum 2.000 kr. om året. Vi holder løbende sponsorerne informeret om vort ungdomsarbejde dels gennem NB Nyt dels ved et årligt arrangement på havnen, hvor vi orienterer om, hvad der foregår i bådelauget. Alt sponsorarbejde er tosidet, hvorfor vi har behov for at udvikle nogle events, som vore klubsponsorer kan benytte sig af. Mange virksomheder har således vist interesse for at holde en dag for deres personale med søværts aktiviteter på Øresund. Men vi mangler endnu at afklare en række praktiske forhold bl.a. omkring forsikring."

Erklæret breddeklub

"Nivå Bådelaug bygger på en lang række aktiviteter: Inden for ungdomsarbejdet har vi optimister, junior kølbåd, og vi vil

også gerne have jolle-aktivitet, vi har handicapsejlads, sejlerskole, turudvalg, kapsejlads og surf. Det er otte forskellige søværts aktiviteter, og der er det jo væsentligt, at alle de aktiviteter bindes sammen af forskellige former for socialt samvær. Vi har en mangeårig tradition for fester, og det skal vi også fortsat dyrke, ligesom vi skal have andre former for klubaktiviteter af fælles interesse såsom foredrag.

Vi favner bredt med vore aktiviteter, da vi er en erklæret breddeklub. Dermed ikke være sagt, at vi ikke gerne vil være med til at fremdyrke nogle elitesejlere, som vi har gjort hen ad vejen i de 40 år, men vi må jo også samtidig være realistiske, da KDY med sine aktiviteter i Rungsted naturligt tiltrækker de sportslig mest ambitiøse", bemærker Jørgen Skovmand.

Initiativ til samarbejde

"Under alle omstændigheder vil fremtiden i Nivå Bådelaug bygge på samarbejde. På træneområdet kunne det for eksempel være med KDY i Rungsted. Traditionelt har vi haft et godt samarbejde med Sletten Bådeklub omkring kapsejlads og de senere år også med optimister og junior kølbåd, og det var måske en ide at intensivere det set i lyset af kommunesammenlægningen.", siger Nivå Bådelaugs formand og fortsætter:

"Og jeg tror, vi er nødt til at udbygge dette samarbejde yderligere ikke mindst, når det gælder om at kunne tilbyde kvalificeret undervisning baseret på betalte trænere. Når der ligger to klubber kun en sømil fra hinanden, bør vi kunne finde ud af at samarbejde mere. Hvis vi ikke kan finde ud af det frivilligt, kunne jeg meget vel forestille mig, at der i den nye kommune ville komme et krav herom. Derfor vil vi snarest tage initiativ til en øget dialog mellem klubberne."

Behov for jolleafdeling

"I ungdomsarbejdet er det en udfordring, at mange børn er interesseret i at sejle optimist, men når de vokser ud af jollen, kan vi i dag kun tilbyde kølbåd. Mange af de unge mellem 14 og 24 år forsvinder derfor ud af klubben – også fordi der i den alder er så mange andre

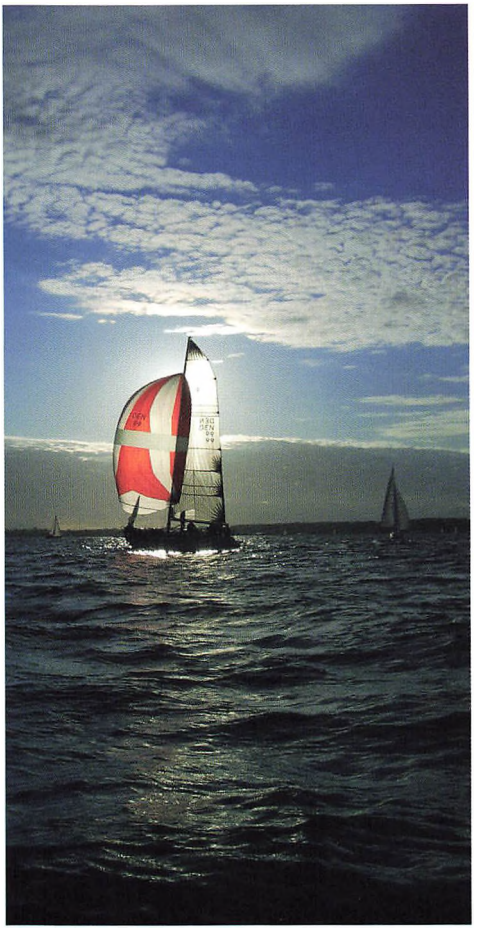

tilbud, der trækker. Derfor har vi i vort ungdomsarbejde behov for at få en jolleafdeling op at stå.

Der er forskellige muligheder. 405 har været brugt i en årrække, og for år tilbage har vi haft flipperjoller, men den jolle, vi nok skal satse på, er en ret ny konstruktion nemlig 29eren. Det vil igen være en investering, vi skal ud at foretage, da vi skal have mindst to, for at vi kan få glæde heraf. Meget tyder på, at der vil være andre klubber, der også anskaffer 29eren, således at de unge ikke bare får mulighed for at sejle en tur på Øresund, men at deltage i konkurrencer med andre mandskaber", siger formanden.

Fælles interesser på havnen

I et jubilæumsår er det naturligt at gøre status over livet på Nivå Havn og se fremad, mener Jørgen Skovmand:

"Egentlig forekommer det mig ret mærkeligt, at man har to sejlklubber på Nivå Havn – historien kender vi jo, skønt jeg ikke selv har været del i den, men jeg har fået den refereret. Vi og tursejlerne har forskelligt ståsted omkring en række aktiviteter for eksempel ungdomsarbejde og sejlerskole, men omvendt har vi også en lang række fælles interesser omkring det søværts, som burde tale for, at vi kunne finde tættere sammen på ny."

"Hele Nivå Bådelaugs liv hviler som sagt på frivillig arbejdskraft. Hvis man skulle udtale et ønske for fremtiden, ville det være at få mulighed for at få en ansat arbejdskraft, der kunne tage sig af det store arbejde, som det er at administrere over 500 medlemmer. Det er mange forskellige typer medlemmer med forskellige kontingentsatser samt brugerbetaling for at deltage i de forskellige aktiviteter. Umiddelbart har jeg ikke en løsning, men man har jo lov at ønske", siger Jørgen Skovmand eftertænksomt.

Pladsforholdene på havnen

"I forbindelse med kommunesammenlægningen står vi over for en ny havneproblematik. Sletten Havn er en selvejende institution, mens der pludselig er dobbelt så mange indbyggere, der kan stå i kø til de i forvejen begrænsede antal havnepladser i Nivå. Der er tegn på, at der foregår noget i øjeblikket, ligesom vi forventer en ny lokalplan for havnen", siger Nivå Bådelaugs formand og slutter:

"Det ville også være mærkelig andet med de pladsproblemer, vi de sidste år har oplevet både til vands og til lands. Skønt der fortsat er nogle byggefelter, der ikke er disponeret, oplever vi i sommerhalvåret stor mangel på P-pladser – ikke mindst på de store badedage, og i vinterhalvåret bliver hver en millimeter brugt for at sikre flest mulige både vinteropbevaring.

I Nivå Bådelaug bliver vi også nødt til at se på vore egne pladsproblemer. Ikke mindst er det utilfredsstillende, at vi ikke kan tilbyde de 120 surfere ordentlige faciliteter med opbevaring af deres materiel, ligesom vi mangler overdækket vinteropbevaringsplads til vore følgebåde."

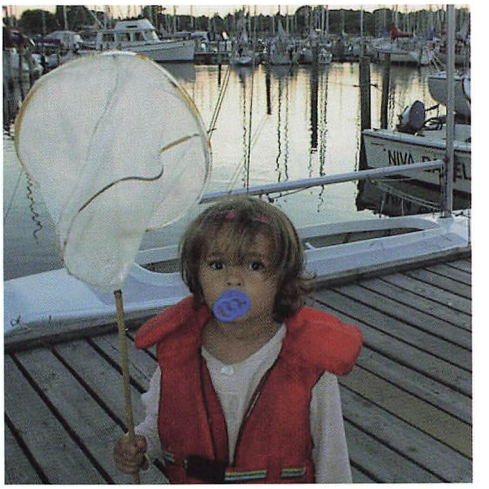

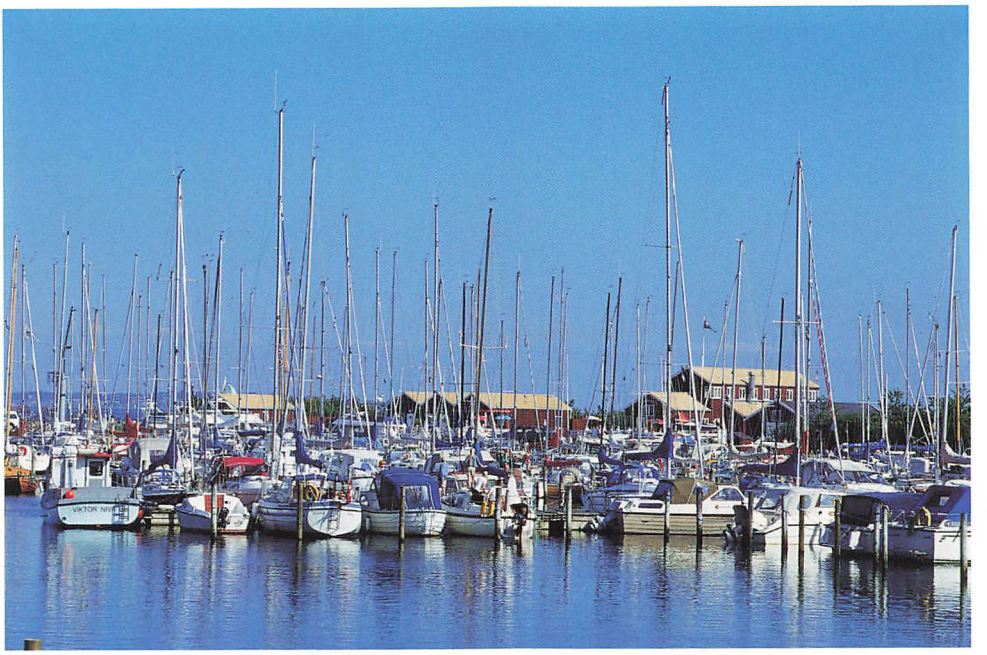

Formænd i Nivå Bådelaug:

1967-1971	Jens Pelsen
1971-1975	Gert Petersen
1975-1982	Knud Erik Søndergaard
1982-1984	Jørgen Petersen
1984-1988	Steen Vestergaard Andersen
1988	Jørgen W. Rasmussen (konstitueret)
1988-1990	Sten Schrøder
1990-1994	Niels Bech
1994-1999	Ulf Aunsøe
1999-2002	Poul Erik Lorentzen
2002-	Jørgen Skovmand

Æresmedlemmer i Nivå Bådelaug:

Harald Holmer Petersen

Hans Faurholt

Hans Ole Skovsgaard

Knud Erik Søndergaard

Dette er beretningen om en sejlklub, der bare ville skabe bedre vilkår for alle dem, der ønskede at komme på vandet i Nivåbugten. Det startede med fiskestænger og waders – men det er i dag et hjemsted for sejlere fra nær og fjern, for aktiviteter for børn og unge, for oplevelser for dem, som deltager – og for dem, som ser på.

Nivå Bådelaug 2007